

Europeiska unionens officiella tidning

C 6

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

9 januari 2017

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 006/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

Tribunalen

2017/C 006/02	Utnämning av justitiesekreterare	2
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2017/C 006/03	Mål C-448/14: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Tyskland) – Davitas GmbH mot Stadt Aschaffenburg (Begäran om förhandsavgörande — Nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser — Förordning (EG) nr 258/97 — Artikel 1.2 c — Begreppet "livsmedel och livsmedelsingredienser med en ny primär struktur på molekylär nivå")	3
---------------	---	---

2017/C 006/04	Mål C-465/14: Domstolens dom (första avdelningen) av den 27 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep – Nederländerna) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mot F. Wieland, H. Rothwangl (Begäran om förhandsavgörande — Artiklarna 18 FEUF och 45 FEUF — Social trygghet för migrerande arbetstagare — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artiklarna 3 och 94 — Förordning (EG) nr 859/2003 — Artikel 2.1 och 2.2 — Förmåner vid ålderdom och dödsfall — Före detta sjömän som är medborgare i ett tredjeland som blev medlem i Europeiska unionen år 1995 — Uteslutna från rätten till förmåner vid ålderdom)	4
---------------	---	---

SV

2017/C 006/05	Mål C-506/14: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus – Finland) – Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy mot Työ- ja elinkeinoministeriö (Begäran om förhandsavgörande — System för handel med utsläppsätter för växthusgaser inom Europeiska unionen — Direktiv 2003/87/EG — Artikel 10a — Metod för gratis tilldelning av utsläppsätter — Beräkning av den enhetliga, sektorsövergripande korrigeringsfaktorn — Beslut 2013/448/EU — Artikel 4 — Bilaga II — Giltighet — Tillämpning av den enhetliga, sektorsövergripande korrigeringsfaktorn på anläggningar där det föreligger betydande risk för koldioxidläckage — Fastställande av produkttriktmärke för smält råjärn — Beslut 2011/278/EU — Artikel 10.9 — Bilaga I — Giltighet)	5
2017/C 006/06	Mål C-537/14 P: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 27 oktober 2016 – Debonair Trading Internacional Lda mot Groupe Léa Nature SA, Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 b och 8.5 — Figurmärke innehållande ordelementen "SO'BiO étic" — Invändning av innehavaren till europeiska och nationella ord- och figurmärken innehållande ordelementet "SO..." — Avslag på registreringsansökan)	6
2017/C 006/07	Mål C-554/14: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski gradski sad – Bulgarien) – brottmål mot Atanas Ognyanov (Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2008/909/RIF — Artikel 17 — Lag som reglerar verkställigheten av en påföljd — Tolkning av en nationell regel i den verkställande staten som föreskriver en nedsättning av fängelsestraffet på grund av arbete som den dömda personen har utfört under tiden vederbörande var frihetsberövad i den utfärdande staten — Rättsverkningar av rambeslut — Skyldighet att göra en konform tolkning)	6
2017/C 006/08	Mål C-590/14 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 26 oktober 2016 – Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) mot Alouminion tis Ellados VEAΕ, tidigare Alouminion AE, Europeiska kommissionen (Överklagande — Statligt stöd — Aluminiumtillverkning — Förmånlig prissättning på el som beviljats genom avtal — Beslut i vilket stödet förklaras vara förenligt med den inre marknaden — Uppsägning av avtalet — Beslut om uppskov med verkningarna av att avtalet sagts upp — Beslut i vilket stödet förklaras olagligt — Artikel 108.3 FEUF — Begreppen "befintligt stöd" och "nytt stöd" — Åtskillnad)	7
2017/C 006/09	Mål C-611/14: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Retten i Glostrup – Danmark) – brottmål mot Canal Digital Danmark A/S (Begäran om förhandsavgörande — Otillbörliga affärsmetoder — Direktiv 2005/29/EG — Artiklarna 6 och 7 — Reklam för ett satellit-tv-abonnemang — Abonnemangspris som utöver den månatliga avgiften för abonnemanget omfattar en avgift som ska betalas varje halvår för det kort som är nödvändigt för att avkoda sändningarna — Priset som ska betalas varje halvår har utelämnats eller har angetts på ett mindre iögonfallande sätt än priset för den månatliga avgiften — Vileledande handling — Vileledande underlåtenhet — Införlivande av en bestämmelse i ett direktiv har enbart skett i förarbetena till den nationella lagen om införlivande och inte i själva lagtexten)	8
2017/C 006/10	Mål C-613/14: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 27 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court – Irland) – James Elliott Construction Limited mot Irish Asphalt Limited (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 267 FEUF — Domstolens behörighet — Begreppet "bestämmelse i unionsrätten" — Direktiv 89/106/EEG — Tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter — Standard som antagits av Europeiska standardiseringsorganisationen (CEN) på uppdrag av Europeiska kommissionen — Offentliggörande av standarden i Europeiska unionens tidning — Harmoniserad standard EN 13242:2002 — Nationell standard som överför den harmoniserade standarden EN 13242:2002 — Tvist om avtal mellan enskilda — Metod för att fastställa att en vara (inte) överensstämmer med en nationell standard som införlivar en harmoniserad standard — Tidpunkt då det konstaterats att en vara (inte) överensstämmer med denna standard — Direktiv 98/43/EG — Förfarande för information på området för tekniska standarder och bestämmelser — Tillämpningsområde)	9

2017/C 006/11	Mål C-41/15: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från High Court – Irland) – Gerard Dowling m.fl. mot Minister for Finance (Förordning nr 407/2010/EU — Europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen — Genomförandebeslut 2011/77/EU — Ekonomiskt bistånd från Europeiska unionen till Irland — Rekapitalisering av inhemska banker — Bolagsrätt — Andra direktivet 77/91/EEG — Artiklarna 8, 25 och 29 — Rekapitalisering av en bank genom ett domstolsföreläggande — Ökning av bolagskapitalet utan beslut av bolagsstämman och utan att de emitterade aktierna med företrädesrätt erbjuds de befintliga aktieägarna — Emission av nya aktier mot ett vederlag som understiger deras nominella belopp) . . .	10
2017/C 006/12	Mål C-42/15: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Okresný súd Dunajská Streda – Slovakien) – Home Credit Slovakia a.s. mot Klára Bíróová (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2008/48/EG — Konsumentskydd — Konsumentkrediter — Artiklarna 1, 3 led m, 10.1, 10.2, 22.1 och 23 — Tolkning av begreppen ”i pappersform” och ”på något annat varaktigt medium” — Avtal som hänvisar till en annan handling — Krav på ”skriftlig form” i den mening som avses i nationell rätt — Angivande av erforderad information genom hänvisning till objektiva parametrar — Uppgifter som ska anges i ett kreditavtal med fast löptid — Följder av att obligatoriska uppgifter saknas — Proportionalitet)	11
2017/C 006/13	Mål C-43/15 P P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 november 2016 – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (Överklagande — EU-varumärke — Ansökan om registrering av ett figurmärke som innehåller ordelementet ”compressor technology” — Invändning från innehavaren av ordmärkena KOMPRESSOR PLUS och KOMPRESSOR — Delvist avslag på registreringsansökan — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 60 — Förordning (EG) nr 216/96 — Artikel 8.3 — ”Anslutningsöverklagande” — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 8.1 b — De äldre nationella varumärkena har låg särskiljningsförmåga — Risk för förväxling)	12
2017/C 006/14	Mål C-114/15: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 27 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Cour d’appel de Pau – Frankrike) – brottmål mot Association des utilisateurs et distributeurs de l’agrochimie européenne (Audace) m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för varor — Artiklarna 34 och 36 FEUF — Kvantitativa restriktioner — Parallellimport av veterinärmedicinska läkemedel — Direktiv 2001/82/EG — Artikel 65 — Nationella bestämmelser om förhandstillstånd — Uppfödare kan inte använda det förenklade förfarandet för att erhålla godkännande för försäljning — Skyldighet att inneha ett tillstånd till att bedriva partihandel — Skyldighet att inneha en inrättning i den medlemsstat dit läkemedlet ska importeras — Skyldigheter avseende säkerhetsövervakning av läkemedel)	12
2017/C 006/15	Mål C-149/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från la Cour d’appel de Liège – Belgien) – Sabrina Wathelet mot Garage Bietheres & Fils SPRL (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 1999/44/EG — Försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier — Tillämpningsområde — Begreppet säljare — Mellanhand — Särskilda omständigheter)	13
2017/C 006/16	Mål C-195/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – SCI Senior Home, i rekonstruktion, mot Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG (Begäran om förhandsavgörande — Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa — Civilrättsligt samarbete — Insolvensförfaranden — Förordning (EG) nr 1346/2000 — Artikel 5 — Begreppet ”tredjemansskydd” — Offentligrättslig inskrivning avseende fast egendom som säkerställer uppbörd av fastighetsskatten)	14
2017/C 006/17	Mål C-211/15 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 oktober 2016 – Orange, tidigare France Télécom mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrens — Statligt stöd — Statligt stöd som Republiken Frankrike beviljat France Télécom — Reform av finansieringen av pensionerna för statsanställda vid France Télécom — Minskning av den motprestation som France Télécom skulle betala till staten — Beslut i vilket det fastställs att stödet på vissa villkor är förenligt med den inre marknaden — Begreppet stöd — Begreppet ekonomisk fördel — Selektiv karaktär — Påverkan på konkurrensen — Missuppfattning av de faktiska omständigheterna — Avsaknad av motivering — Ändring av skälen) .	14

2017/C 006/18	Mål C-212/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Mureș – Rumänien) – ENEFI Energiahatékonysági Nyrt mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP) (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Insolvensförfaranden — Förordning (EG) nr 1346/2000 — Artikel 4 — Verknningar enligt lagstiftningen i en medlemsstat på fordringar som inte har varit föremål för insolvensförfarandet — Förverkande av rättigheter — Fordrans karaktär av skattefordran — Saknar betydelse — Artikel 15 — Begreppet ”pågående rättegångar” — Verkställighetsförfaranden — Omfattas inte)	15
2017/C 006/19	Mål C-220/15: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 27 oktober 2016 – Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott — Fri rörlighet för varor — Direktiv 2007/23/EG — Utsläppande på marknaden av pyrotekniska artiklar — Artikel 6 — Fri rörlighet för pyrotekniska artiklar som uppfyller kraven i direktivet — Nationell lagstiftning som uppställer ytterligare krav för utsläppande på marknaden av pyrotekniska artiklar — Skyldighet att i förväg anmäla till ett nationellt organ som är behörigt att kontrollera och ändra bruksanvisningarna för pyrotekniska artiklar)	16
2017/C 006/20	Mål C-243/15: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakien) – Lesoochranské zoskupenie VLK mot Obvodný úrad Trenčín (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer — Artikel 6.3 — Århuskonventionen — Allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor — Artiklarna 6 och 9 — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Projekt avseende uppförande av en inhägnad — Det skyddade området Strážovské vrchy — Administrativt tillståndsförfarande — Miljöorganisation — Ansökan om att få ställning som part i förfarandet — Avslag — Domstolsprövning)	16
2017/C 006/21	Mål C-269/15: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 26 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie – Belgien) – Rijksdienst voor Pensioenen mot Willem Hoogstad (Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 4 — Materiellt tillämpningsområde — Avdrag från lagstadgade ålderspensioner samt från andra kompletterande förmåner — Artikel 13 — Fastställande av tillämplig lagstiftning — Bosättning i en annan medlemsstat)	17
2017/C 006/22	Mål C-276/15: Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Hecht-Pharma GmbH mot Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, i egenskap av innehavare (Begäran om förhandsavgörande — Humanläkemedel — Direktiv 2001/83/EG — Tillämpningsområde — Artikel 2.1 — Läkemedel som har tillverkats på industriell väg eller med hjälp av en industriell process — Artikel 3 led 2 — Officinal beredning)	18
2017/C 006/23	Mål C-290/15: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 27 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d’État – Belgien) – Patrice D’Oultremont m.fl. mot Région wallonne (Begäran om förhandsavgörande — Miljökonsekvensbedömning av vissa planer och program — Direktiv 2001/42/EG — Artiklarna 2 a och 3.2 a — Begreppet ”planer och program” — Villkor i en kungörelse för byggnation av vindkraftverk — Bestämmelser rörande bland annat säkerhetsåtgärder, kontrollåtgärder, reparationsåtgärder, ställande av säkerhet och bullernormer fastställda med beaktande av för vilket ändamål som områdena ska användas)	19
2017/C 006/24	Mål C-292/15: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 27 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Vergabekammer Südbayern – Tyskland) – Hörmann Reisen GmbH mot Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Kollektivtrafik med buss — Förordning (EG) nr 1370/2007 — Artikel 4.7 — Utläggande på entreprenad — Kravet att kollektivtrafikföretaget självt ska tillhandahålla en stor del av kollektivtrafiken — Innebörden av detta krav — Artikel 5.1 — Förfarande för kontraktstilldelning — Kontraktstilldelning i enlighet med direktiv 2004/18/EG)	20

2017/C 006/25	Mål C-428/15: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 27 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court – Irland) – Child and Family Agency mot J. D. (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Artikel 15 — Överföring av målet till en domstol i en annan medlemsstat — Tillämpningsområde — Villkor för tillämpning — Bättre lämpad domstol — Barnets bästa)	21
2017/C 006/26	Mål C-468/15 P: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 oktober 2016 – PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH (Överklagande — Dumpning — Genomförandeförordningar (EU) nr 1138/2011 och (EU) nr 1241/2012 — Import av vissa fettalkoholer och blandningar av dessa med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia — Förordning (EG) nr 1225/2009 — Artikel 2.10 i — Justering — Funktioner liknande dem som utförs av en agent som arbetar på provisionsbasis — Artikel 2.10 första stycket — Symmetri mellan normalvärdet och exportpriset — Principen om god förvaltning)	22
2017/C 006/27	Mål C-482/15 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 26 oktober 2016 – Westermann Lernspielverlage GmbH, tidigare Westermann Lernspielverlag GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (Överklagande — Ansökan om registrering av ett EU-varumärke — Figurmärke med ordelementen ”bambino” och ”lük” — Invändningsförfarande — Det äldre EU-figurmärket med ordelementet ”bambino” — Delvist avslag på registreringsansökan — Det äldre varumärke som låg till grund för invändningen har upphävts — Skrivelse från klaganden för att informera tribunalen om att nämnda varumärke upphävts — Tribunalen lägger inte till skrivelsen i akten i målet — Avsaknad av motivering)	22
2017/C 006/28	Mål C-439/16 PPU: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 27 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgarien) – brottmål mot Emil Milev (Begäran om förhandsavgörande — Förfarande för brådskanie mål om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Direktiv (EU) 2016/343 — Artiklarna 3 och 6 — Tillämpning i tiden — Domstolsprövning av häktningen av en misstänkt — Nationell lagstiftning som innebär ett förbud mot att under domstolsförfarandet undersöka om det föreligger skälig misstanke om att den misstänkte har begått ett brott — Åsidosättande av artiklarna 5.1 c och 5.4 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna — Utrymme för skönsmässig bedömning som enligt nationell rättspraxis ges nationella domstolar för att avgöra om de ska tillämpa nämnda konvention eller inte)	23
2017/C 006/29	Mål C-317/16 P: Överklagande ingett den 2 juni 2016 av Ukraina av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 11 mars 2015 i mål T-346/14, Yanukovych mot rådet	23
2017/C 006/30	Mål C-318/16 P: Överklagande ingett av Ukraina den 2 juni 2016 av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 11 mars 2015 i mål T-347/14, Yanukovych mot rådet	24
2017/C 006/31	Mål C-319/16 P: Överklagande ingett den 2 juni 2016 av Ukraina av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 11 mars 2015 i mål T-348/14, Yanukovych mot rådet	24
2017/C 006/32	Mål C-488/16 P: Överklagande ingett den 13 september 2016 av Bundesverbandes Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 5 juli 2016 i mål T-167/15, Bundesverband Souvenir- Geschenke –Ehrenpreise e.V mot Europeiska unionen immaterialrättsmyndighet	24
2017/C 006/33	Mål C-519/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugal) den 5 oktober 2016 – Superfoz — Supermercados Lda mot Fazenda Pública . . .	26

2017/C 006/34	Mål C-531/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 18 oktober 2016 – Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras och "Specializuotas transportas" UAB	27
2017/C 006/35	Mål C-532/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 18 oktober 2016 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos mot AB SEB bankas	28
2017/C 006/36	Mål C-540/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 25 oktober 2016 – UAB "Spika", AB "Senoji Baltija", UAB "Stekutis", UAB "Prekybos namai Aistra" mot Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos	29
2017/C 006/37	Mål C-541/16: Talan väckt den 25 oktober 2016 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Danmark	30
2017/C 006/38	Mål C-543/16: Talan väckt den 27 oktober 2016 – Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland	31

Tribunalen

2017/C 006/39	Mål T-579/14: Tribunalens dom av den 9 november 2016 – Birkenstock Sal mot EUIPO (Återgivning av böljande linjer som korsar varandra) (EU-varumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärke som består av en återgivning av böljande linjer som korsar varandra — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Reliefmönster — Anbringande av reliefmönster på en varas förpackning)	33
2017/C 006/40	Mål T-67/15: Tribunalens dom av den 10 november 2016 – Polo Club mot EUIPO – Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN — De äldre EU-figurmärkena BEVERLY HILLS POLO CLUB — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Framläggande av ytterligare bevisning — Utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 76.2 i förordning nr 207/2009 — Målet återförvisas delvis till invändningsenheten — Artikel 64.1 och 64.2 i förordning nr 207/2009)	33
2017/C 006/41	Mål T-184/15: Tribunalens dom av den 9 november 2016 – Trivisio Prototyping mot kommissionen (Finansiellt stöd — Sjätte ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration — Kontrakt avseende projekten ULTRA, CINEspace och IMPROVE — Delvis omkvalificering av talan — Beslut som utgör exekutionstitel — Artikel 299 FEUF — Skiljedomsklausul — Ersättningsgilla kostnader — Återbetalning av erlagda belopp)	34
2017/C 006/42	Mål T-290/15: Tribunalens dom av den 9 november 2016 – Smarter Travel Media mot EUIPO (SMARTER TRAVEL) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket SMARTER TRAVEL — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och 7.1 c och 7.2 i förordning (EG) nr 207/2009 — Likabehandling)	35
2017/C 006/43	Mål T-315/15: Tribunalens dom av den 17 november 2016 – Vince mot EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY) (Unionsvarumärke — Ansökan om registrering som unionsvarumärke av ordelementet ELECTRIC HIGHWAY — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009)	35

2017/C 006/44	Mål T-579/15: Tribunalens dom av den 8 november 2016 – For Tune mot EUIPO – Gastwerk Hotel Hamburg (fortune) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket fortune — Det äldre tyska ordmärket FORTUNE-HOTELS — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	36
2017/C 006/45	Mål T-157/16 P: Tribunalens dom av den 17 november 2016 – Fedtke mot EESK (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Rättsakt som enbart utgör en bekräftelse — Nya och väsentliga omständigheter — Bevisbörda)	36
2017/C 006/46	Mål T-746/15: Tribunalens beslut av den 9 november 2016 – Biofa mot kommissionen Talan om ogiltigförklaring — Växtskyddsmedel — Genomförandeförordning (EU) 2015/2069 — Godkännande av allmänskemikalien natriumvätekarbonat — Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avvisning	37
2017/C 006/47	Mål T-12/16: Tribunalens beslut av den 7 oktober 2016 – Slovenien mot kommissionen (EGFJ och EJFLU — Utgifter som undantagits från finansiering — Betalningar som verkställts av Slovenien — Antagandet av det genomförandebeslut (EU) 2016/1059 — Anledning saknas att döma i saken)	38
2017/C 006/48	Mål T-281/16 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 11 november 2016 – Solelec m.fl. mot parlamentet (Interimistiskt förfarande — Offentliga bygg- och anläggningskontrakt — Anbudsförfarande — Elarbeten (starkström) inom ramen för utvidgningen och renoveringen av parlamentets byggnad "Konrad Adenauer" i Luxemburg — Avslag på en anbudsgivares anbud och tilldelning av kontraktet till en annan anbudsgivare — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	38
2017/C 006/49	Mål T-738/16: Talan väckt den 25 oktober 2016 – La Quadrature du Net m.fl mot kommissionen . .	39
2017/C 006/50	Mål T-745/16: Talan väckt den 28 oktober 2016 – BPCE mot ECB	40
2017/C 006/51	Mål T-749/16: Talan väckt den 28 oktober 2016 – Stencor London och Samac Steel Supplies mot kommissionen	41
2017/C 006/52	Mål T-750/16: Talan väckt den 28 oktober 2016 – FV mot rådet	42
2017/C 006/53	Mål T-751/16: Talan väckt den 28 oktober 2016 – Confédération Nationale du Crédit Mutuel mot ECB	42
2017/C 006/54	Mål T-756/16: Överklagande ingett den 2 november 2016 – Euro Castor Green mot EUIPO – Netlon France (Gallerverk)	43
2017/C 006/55	Mål T-757/16: Talan väckt den 28 oktober 2016 – Société générale mot ECB	44
2017/C 006/56	Mål T-758/16: Talan väckt den 31 oktober 2016 – Crédit Agricole mot ECB	45
2017/C 006/57	Mål T-760/16: Överklagande ingett den 4 november 2016 – Basil mot EUIPO – Artex (Cykelkorgar)	46
2017/C 006/58	Mål T-763/16: Talan väckt den 31 oktober 2016 – PY mot EUCAP Sahel Niger	46
2017/C 006/59	Mål T-765/16: Överklagande ingett den 5 november 2016 – Grupo Ganaderos de Fuerteventura mot EUIPO (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)	47
2017/C 006/60	Mål T-766/16: Talan väckt den 7 november 2016 – Hércules Club de Fútbol mot kommissionen . . .	48

2017/C 006/61	Mål T-768/16: Talan väckt den 31 oktober 2016 – BNP Paribas mot ECB	49
2017/C 006/62	Mål T-770/16: Talan väckt den 2 november 2016 – Korwin-Mikke mot parlamentet	50
2017/C 006/63	Mål T-774/16: Överklagande ingett den 7 november 2016 – Consejo Regulador del Cava mot EUIPO – Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)	50
2017/C 006/64	Mål T-780/16: Överklagande ingett den 8 november 2016 – Mediaexpert mot EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert)	51
2017/C 006/65	Mål T-784/16: Talan väckt den 1 november 2016 – Pilla mot kommissionen och EACEA	52
2017/C 006/66	Mål T-785/16: Överklagande ingett den 9 november 2016 – BSH Electrodomesticos España mot EUIPO – DKSH International (Ufesa)	53
2017/C 006/67	Mål T-795/16: Överklagande ingett den 9 november 2016 – Krasnyiy oktyabr mot EUIPO – Kondyterska korporatsiia "Roshen" (CRABS)	54
2017/C 006/68	Mål T-796/16: Överklagande ingett den 11 november 2016 – CEDC International mot EUIPO – Underberg (Formen på ett grönbrunt grässtrå i en flaska)	54
2017/C 006/69	Mål T-798/16: Överklagande ingett den 14 november 2016 – Hanso Holding mot EUIPO (REAL) . .	55
2017/C 006/70	Mål T-720/15: Tribunalens beslut av den 16 september 2016 – kommissionen mot CINAR	56
2017/C 006/71	Mål T-732/15: Tribunalens beslut av den 16 september 2016 – ICA Laboratories m.fl. mot kommissionen	56

Rättelser

2017/C 006/72	Rättelse till meddelandet i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> i mål T-698/16 (EUT C 441, 28.11.2016)	57
---------------	--	----

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2017/C 006/01)**Senaste offentliggörandet**

EUT C 475, 19.12.2016

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 462, 12.12.2016

EUT C 454, 5.12.2016

EUT C 441, 28.11.2016

EUT C 428, 21.11.2016

EUT C 419, 14.11.2016

EUT C 410, 7.11.2016

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALEN

Utnämning av justitiesekreterare

(2017/C 006/02)

Förordnandet för Emmanuel Coulon, justitiesekreterare vid Europeiska unionens tribunal, löper ut den 5 oktober 2017.

Tribunalen beslutade den 16 november 2016, i enlighet med artikel 32.4 i rättegångsreglerna, att återutnämna Emmanuel Coulon som justitiesekreterare för perioden 6 oktober 2017–5 oktober 2023.

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Tyskland) – Davitas GmbH mot Stadt Aschaffenburg

(Mål C-448/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser — Förordning (EG) nr 258/97 — Artikel 1.2 c — Begreppet ”livsmedel och livsmedelsingredienser med en ny primär struktur på molekylär nivå”)

(2017/C 006/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Davitas GmbH

Motpart: Stadt Aschaffenburg

Ytterligare deltagare i rättegången: Landesanwaltschaft Bayern

Domslut

Artikel 1.2 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 596/2009 av den 18 juni 2009, ska tolkas så, att uttrycket ”ny primär struktur på molekylär nivå” avser livsmedel eller livsmedelsingredienser som inte använts för konsumtion i Europeiska unionen före den 15 maj 1997.

⁽¹⁾ EUT C 448, 15.12.2014.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 27 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep – Nederländerna) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mot F. Wieland, H. Rothwangl

(Mål C-465/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artiklarna 18 FEUF och 45 FEUF — Social trygghet för migrerande arbetstagare — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artiklarna 3 och 94 — Förordning (EG) nr 859/2003 — Artikel 2.1 och 2.2 — Förmåner vid ålderdom och dödsfall — Före detta sjöman som är medborgare i ett tredjeland som blev medlem i Europeiska unionen år 1995 — Uteslutna från rätten till förmåner vid ålderdom)

(2017/C 006/04)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Motparter: F. Wieland, H. Rothwangl

Domslut

- 1) Artikel 94.1 och 94.2 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 av den 13 april 2005, ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för lagstiftning i en medlemsstat som inte, vid fastställandet av rätten till förmåner vid ålderdom, beaktar en försäkringsperiod som påstås ha fullgjorts enligt medlemsstatens egen lagstiftning av en utländsk arbetstagare när den stat där arbetstagaren är medborgare anslöt sig till Europeiska unionen efter det att den perioden avslutades.
- 2) Artiklarna 18 FEUF och 45 FEUF ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för lagstiftning i en medlemsstat, såsom den i fråga i de nationella målen, enligt vilken en sjöman som under en viss period ingått i besättningen på ett fartyg med hemmahamn i den medlemsstaten och som bodde ombord på fartyget är utesluten från ålderspension avseende den perioden av det skälet att denne inte var medborgare i en medlemsstat under perioden i fråga.
- 3) Artikel 2.1 och 2.2 i rådets förordning (EG) nr 859/2003 av den 14 maj 2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredjeland som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken en anställningsperiod, som fullgjorts enligt lagstiftning i den medlemsstaten av en anställd som inte var medborgare i en medlemsstat under anställningsperioden, men som vid den tidpunkt då denne begär utbetalning av ålderspension omfattas av tillämpningsområdet för artikel 1 i nämnda förordning, inte beaktas av medlemsstaten när denna fastställer arbetstagarens pensionsrättigheter.

⁽¹⁾ EUT C 448, 15.12.2014.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus – Finland) – Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy mot Työ- ja elinkeinoministeriö

(Mål C-506/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom Europeiska unionen — Direktiv 2003/87/EG — Artikel 10a — Metod för gratis tilldelning av utsläppsrätter — Beräkning av den enhetliga, sektorsövergripande korrigeringsfaktorn — Beslut 2013/448/EU — Artikel 4 — Bilaga II — Giltighet — Tillämpning av den enhetliga, sektorsövergripande korrigeringsfaktorn på anläggningar där det föreligger betydande risk för koldioxidläckage — Fastställande av produktriktnärke för smält råjärn — Beslut 2011/278/EU — Artikel 10.9 — Bilaga I — Giltighet)

(2017/C 006/05)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy

Motpart: Työ- ja elinkeinoministeriö

Domslut

- 1) Det har vid prövningen av den tredje och den fjärde frågan inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 15.3 i kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG.
- 2) Det har vid prövningen av den sjätte och den sjunde frågan inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av bilaga I till beslut 2011/278.
- 3) Det har vid prövningen av den femte frågan inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 10.9 första stycket i beslut 2011/278.
- 4) Artikel 4 i och bilaga II till kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 om nationella genomförandeåtgärder för övergångsutdelningen av gratis utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG är ogiltiga.
- 5) Verkningarna i tiden av ogiltigförklaringen av artikel 4 i och bilaga II till beslut 2013/448 begränsas för det första på så sätt att denna ogiltigförklaring inte har några verkningar förrän efter utgången av en period på tio månader från avkunnandet av domen av den 28 april 2016, Borealis Polyolefine m.fl. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 och C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311), för att Europeiska kommissionen ska kunna vidta nödvändiga åtgärder, och för det andra på så sätt att de åtgärder som vidtas under denna period på grundval av de ogiltigförklarade bestämmelserna inte kan ifrågasättas.

⁽¹⁾ EUT C 34, 2.2.2015.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 27 oktober 2016 – Debonair Trading Internacional Ld^a mot Groupe Léa Nature SA, Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-537/14 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 b och 8.5 — Figurmärke innehållande ordelementen "SO'BiO étic" — Invändning av innehavaren till europeiska och nationella ord- och figurmärken innehållande ordelementet "SO...?" — Avslag på registreringsansökan)

(2017/C 006/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Debonair Trading Internacional Ld^a (ombud D. Selden, Advocate, T. Alkin, Barrister)

Övriga parter i målet: Groupe Léa Nature SA (ombud: S. Arnaud, avocat),

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája et P. Geroulakos,)

Domslut

- 1) Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 23 september 2014, Groupe Léa Nature/harmoniseringskontoret – Debonair Trading Internacional (SO'BiO étic) (T-341/13, ej publicerad, EU:T:2014:802), upphävs.
- 2) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 118 13.4.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Sofijski gradski sad – Bulgarien) – brottmål mot Atanas Ognyanov

(Mål C-554/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2008/909/RIF — Artikel 17 — Lag som reglerar verkställigheten av en påföljd — Tolkning av en nationell regel i den verkställande staten som föreskriver en nedsättning av fängelsestraffet på grund av arbete som den dömda personen har utfört under tiden vederbörande var frihetsberövad i den utfärdande staten — Rättsverkningar av rambeslut — Skyldighet att göra en konform tolkning)

(2017/C 006/07)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski gradski sad

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Atanas Ognyanov

Ytterligare deltagare i rättegången: Sofiyska gradska prokuratura

Domslut

- 1) Artikel 17.1 och 17.2 i rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 ska tolkas så, att den utgör hinder mot en nationell bestämmelse som tolkas på ett sådant sätt att den tillåter att den verkställande staten medger en nedsättning av den dömda personens påföljd på grund av arbete som personen har utfört under den tid vederbörande var frihetsberövad i den utfärdande staten, trots att den utfärdande statens behöriga myndigheter inte har medgett en sådan nedsättning med stöd av lagstiftningen i den staten.
- 2) Unionsrätten ska tolkas på så sätt att en nationell domstol är skyldig att beakta samtliga regler i nationell rätt och i möjligaste mån tolka dessa i enlighet med rambeslut 2008/909, så att det resultat som avses i beslutet uppnås, genom att, med stöd av sin egen behörighet, om det behövs, underlåta att tillämpa den tolkning som har gjorts av den nationella domstolen som dömer i sista instans, om den tolkningen inte är förenlig med unionsrätten.

⁽¹⁾ EUT C 73, 2.3.2015.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 26 oktober 2016 – Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) mot Alouminion tis Ellados VEAE, tidigare Alouminion AE, Europeiska kommissionen

(Mål C-590/14 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Aluminiumtillverkning — Förmånlig prissättning på el som beviljats genom avtal — Beslut i vilket stödet förklaras vara förenligt med den inre marknaden — Uppsägning av avtalet — Beslut om uppskov med verkningarna av att avtalet sagts upp — Beslut i vilket stödet förklaras olagligt — Artikel 108.3 FEUF — Begreppen ”befintligt stöd” och ”nytt stöd” — Åtskillnad)

(2017/C 006/08)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (ombud: E. Bourtzalas, avocat, E. Salaka, C. Synodinos, C. Tagaras och A. Oikonomou, dikigoroï)

Övriga parter i målet: Alouminion tis Ellados VEAE, tidigare Alouminion AE (ombud: G. Dellis, N. Korogiannakis, E. Chrysafis, D. Diakopoulos och N. Keramidas, dikigoroï)

Europeiska kommissionen (ombud: É. Gippini Fournier och A. Bouchagiar)

Domslut

- 1) Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 8 oktober 2014 i mål Alouminion/kommissionen (T-542/11, EU:T:2014:859) upphävs.
- 2) Mål T-542/11 återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
- 3) Frågan om rättegångskostnaderna anstår.

⁽¹⁾ EUT C 65, 23.2.2015.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Retten i Glostrup – Danmark) – brottmål mot Canal Digital Danmark A/S

(Mål C-611/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Otillbörliga affärsmetoder — Direktiv 2005/29/EG — Artiklarna 6 och 7 — Reklam för ett satellit-tv-abonnemang — Abonnemangspris som utöver den månatliga avgiften för abonnemanget omfattar en avgift som ska betalas varje halvår för det kort som är nödvändigt för att avkoda sändningarna — Priset som ska betalas varje halvår har utelämnats eller har angetts på ett mindre iögonfallande sätt än priset för den månatliga avgiften — Vilsedande handling — Vilsedande underlåtenhet — Införlivande av en bestämmelse i ett direktiv har enbart skett i förarbetena till den nationella lagen om införlivande och inte i själva lagtexten)

(2017/C 006/09)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Retten i Glostrup

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Canal Digital Danmark A/S

Domslut

- 1) Artikel 7.1 och 7.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG, och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/77/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) ska tolkas så, att det vid bedömningen av om en affärsmetod ska anses utgöra vilsedande underlåtenhet ska beaktas det sammanhang som denna affärsmetod ingår i, bland annat begränsningarna som det kommunikationsmedium som använts innebär, begränsningar av utrymme eller tid som detta medium medför samt de åtgärder som vidtagits av näringsidkaren för att delge konsumenten informationen på andra sätt, även om detta krav inte uttryckligen framgår av ordalydelsen i den ifrågavarande nationella lagstiftningen.
- 2) Artikel 6.1 i direktiv 2005/29 ska tolkas så, att en affärsmetod som består i att dela upp priset på en produkt i flera delar och framhäva den ena av dessa ska kvalificeras som vilsedande när denna affärsmetod kan ge genomsnittskonsumenten det felaktiga intrycket att han eller hon erbjuds ett förmånligt pris eller kan medföra att han eller hon fattar ett affärsbeslut som han eller hon annars inte skulle ha fattat, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva med beaktande av samtliga relevanta omständigheter i det nationella målet. Mot bakgrund av artikel 6.1 i direktivet kan emellertid de tidsbegränsningar som kan gälla för vissa kommunikationsmedier, såsom reklamslag på tv, inte beaktas vid bedömningen av om en affärsmetod är vilsedande.
- 3) Artikel 7 i direktiv 2005/29 ska tolkas så, att en affärsmetod, enligt vilken en näringsidkare har valt att fastställa priset på ett abonnemang så, att konsumenten ska betala såväl en avgift varje månad och en avgift varje halvår, ska anses vara en vilsedande underlåtenhet när priset på den månatliga avgiften har framhävts särskilt i marknadsföringen medan priset för den avgift som ska betalas varje halvår helt har utelämnats eller har angetts på ett mindre iögonfallande sätt, om en sådan underlåtenhet medför att konsumenten fattar ett affärsbeslut som denne annars inte skulle ha fattat, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva med beaktande av begränsningarna hos det kommunikationsmedium som använts, produktens art och egenskaper samt andra åtgärder som näringsidkaren faktiskt har vidtagit för att delge konsumenterna väsentlig information om produkten.

- 4) Artikel 7.4 i direktiv 2005/29 ska tolkas så, att den innehåller en uttömmande uppräkningslista av den väsentliga information som ska ingå i ett köperbudande. Den ankommer på den nationella domstolen att bedöma om den berörda näringsidkaren har uppfyllt sin informationsskyldighet med beaktande av produktens art och egenskaper men även med beaktande av det kommunikationsmedium som har använts vid köperbudandet och eventuell kompletterande information som näringsidkaren har lämnat. Den omständigheten att en näringsidkare i ett köperbudande har lämnat all den information som anges i artikel 7.4 i direktivet utesluter inte att köperbudandet kan kvalificeras som en vilseledande affärsmetod i den mening som avses i artikel 6.1 eller artikel 7.2 i direktivet.

⁽¹⁾ EUT C 73, 2.3.2015.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 27 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court – Irland) – James Elliott Construction Limited mot Irish Asphalt Limited

(Mål C-613/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 267 FEUF — Domstolens behörighet — Begreppet ”bestämmelse i unionsrätten” — Direktiv 89/106/EEG — Tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter — Standard som antagits av Europeiska standardiseringsorganisationen (CEN) på uppdrag av Europeiska kommissionen — Offentliggörande av standarden i Europeiska unionens tidning — Harmoniserad standard EN 13242:2002 — Nationell standard som överför den harmoniserade standarden EN 13242:2002 — Tvist om avtal mellan enskilda — Metod för att fastställa att en vara (inte) överensstämmer med en nationell standard som införlivar en harmoniserad standard — Tidpunkt då det konstaterats att en vara (inte) överensstämmer med denna standard — Direktiv 98/43/EG — Förfarande för information på området för tekniska standarder och bestämmelser — Tillämpningsområde)

(2017/C 006/10)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: James Elliott Construction Limited

Svarande: Irish Asphalt Limited

Domslut

- 1) Artikel 267 första stycket FEUF ska tolkas på så sätt att Europeiska unionens domstol är behörig att inom ramen för en begäran om förhandsavgörande tolka en harmoniserad standard i den mening som avses i artikel 4.1 i rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter, i dess lydelse enligt rådets direktiv 93/68/EG av den 22 juli 1993 till vilken referenser har offentliggjorts av Europeiska kommissionen i serie C av Europeiska unionens officiella tidning.
- 2) Den harmoniserade standarden EN 13242:2002, med rubriken ”Ballast för obundna och hydrauliskt bundna material till väg- och anläggningsbyggande”, ska tolkas så, att den inte är tvingande för den nationella domstol som har att avgöra en tvist avseende ett civilrättsligt avtal enligt vilket en part ska leverera en byggprodukt som överensstämmer med en nationell standard som överför nämnda harmoniserade standard, oavsett om det är fråga om hur det ska fastställas om byggprodukten överensstämmer med specifikationerna i avtalet eller vid vilken tidpunkt en sådan produkts överensstämmelse ska fastställas.

- 3) Artikel 4.2 i direktiv 89/106, i dess lydelse enligt direktiv 93/68, jämförd med tolfte skälet i direktiv 93/68, ska tolkas på så sätt att den nationella domstolen inte ska presumera att en byggprodukt är lämplig att använda om den tillverkats i överensstämmelse med en harmoniserad standard vid bedömningen av om produkten är av marknadsmässig kvalitet eller om den är anpassad för sitt ändamål när en byggprodukt enligt en allmän nationell lag om köp av lös egendom, som den som är aktuell i det nationella målet, ska ha sådana egenskaper.
- 4) Artikel 1 led 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter, i dess senaste lydelse enligt rådets direktiv 2006/96 av den 20 november 2006 ska tolkas på så sätt att en nationell bestämmelse, såsom den som är aktuell i det nationella målet, i vilken det – i avsaknad av uttrycklig partsvilja härvidlag – anges underförstådda villkor angående marknadsmässig kvalitet och lämplighet för avsedd användning eller kvalitet, inte utgör en "teknisk föreskrift" i den mening som avses i artikel 1 led 1 i direktivet, som medlemsstaten inte har anmält till kommissionen i enlighet med artikel 8.1 första stycket i direktiv 98/34, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2006/96.

⁽¹⁾ EUT C 96, 23.3.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från High Court – Irland) – Gerard Dowling m.fl. mot Minister for Finance

(Mål C-41/15) ⁽¹⁾

(Förordning nr 407/2010/EU — Europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen — Genomförandebeslut 2011/77/EU — Ekonomiskt bistånd från Europeiska unionen till Irland — Rekapitalisering av inhemska banker — Bolagsrätt — Andra direktivet 77/91/EEG — Artiklarna 8, 25 och 29 — Rekapitalisering av en bank genom ett domstolsföreläggande — Ökning av bolagskapitalet utan beslut av bolagsstämman och utan att de emitterade aktierna med företrädesrätt erbjuds de befintliga aktieägarna — Emission av nya aktier mot ett vederlag som understiger deras nominella belopp)

(2017/C 006/11)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court (Irland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Svarande: Minister for Finance

Ytterligare deltagare i rättegången: Permanent TSB Group Holdings plc, tidigare Irish Life and Permanent Group Holdings plc, Permanent TSB plc, tidigare Irish Life and Permanent plc

Domslut

Artiklarna 8.1, 25 och 29 i rådets andra direktiv 77/91/EEG av den 13 december 1976 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel [54 andra stycket FEUF] avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en sådan åtgärd som föreläggandet i det nationella målet, som meddelas i en situation där det finns en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi och finansiella system vilken hotar den finansiella stabiliteten i unionen, när åtgärden innebär att kapitalet i ett aktiebolag ökas, utan bolagsstämmans samtycke, genom att nya aktier ges ut mot ett vederlag som understiger deras nominella belopp och utan företrädesrätt för de befintliga aktieägarna.

⁽¹⁾ EUT C 138, 27.4.2015.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Okresný súd Dunajská Streda – Slovakien) – Home Credit Slovakia a.s. mot Klára Bíróová

(Mål C-42/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2008/48/EG — Konsumentskydd — Konsumentkrediter — Artiklarna 1, 3 led m, 10.1, 10.2, 22.1 och 23 — Tolkning av begreppen ”i pappersform” och ”på något annat varaktigt medium” — Avtal som hänvisar till en annan handling — Krav på ”skriftlig form” i den mening som avses i nationell rätt — Angivande av erfordrad information genom hänvisning till objektiva parametrar — Uppgifter som ska anges i ett kreditavtal med fast löptid — Följder av att obligatoriska uppgifter saknas — Proportionalitet)

(2017/C 006/12)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Okresný súd Dunajská Streda

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Home Credit Slovakia a.s.

Motpart: Klára Bíróová

Domslut

- 1) Artikel 10.1 och 10.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG, jämförd med artikel 3 led m i nämnda direktiv, ska tolkas på följande sätt:
 - Kreditavtal måste inte nödvändigtvis upprättas i en enda handling, men samtliga uppgifter som avses i artikel 10.2 i nämnda direktiv ska anges i pappersform eller på något annat varaktigt medium.
 - Nämnda artikel utgör inte hinder för att en medlemsstat i sin nationella lagstiftning föreskriver dels att kreditavtal som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2008/48 och som upprättats i pappersform måste undertecknas av parterna, dels att detta krav på undertecknande är tillämpligt på samtliga de uppgifter i avtalet som avses i artikel 10.2 i samma direktiv.
- 2) Artikel 10.2 led h i direktiv 2008/48 ska tolkas så, att det inte är nödvändigt att i kreditavtalet ange förfalldatum för varje betalning som konsumenten ska göra med hänvisning till ett visst datum, under förutsättning att avtalsvillkoren ger konsumenten möjlighet att utan svårighet och med säkerhet identifiera tidpunkten då dessa betalningar ska erläggas.
- 3) Artikel 10.2 leden h och i i direktiv 2008/48 ska tolkas så, att ett kreditavtal med fast löptid som föreskriver att kapitalbeloppet ska avbetalas genom delbetalningar inte måste ange – i en amorteringsplan – vilken andel av varje delbetalning som utgör återbetalning av det utlånade kapitalbeloppet. Nämnda bestämmelser, jämförda med artikel 22.1 i direktivet, utgör hinder för att en medlemsstat föreskriver en sådan skyldighet i sin nationella lagstiftning.
- 4) Artikel 23 i direktiv 2008/48 ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot att en medlemsstat i sin nationella lagstiftning föreskriver att ett kreditavtal som inte innehåller samtliga uppgifter som fordras enligt artikel 10.2 i samma direktiv ska anses vara ränte- och avgiftsfritt; detta gäller under förutsättning att det rör sig om en uppgift som, för det fall den utelämnas, kan påverka konsumentens möjlighet att bedöma vidden av sitt åtagande.

⁽¹⁾ EUT C 155, 11.5.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 november 2016 – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-43/15 P P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Ansökan om registrering av ett figurmärke som innehåller ordelementet "compressor technology" — Invändning från innehavaren av ordmärkena KOMPRESSOR PLUS och KOMPRESSOR — Delvist avslag på registreringsansökan — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 60 — Förordning (EG) nr 216/96 — Artikel 8.3 — "Anslutningsöverklagande" — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 8.1 b — De äldre nationella varumärkena har låg särskiljningsförmåga — Risk för förväxling)

(2017/C 006/13)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (ombud: S. Biagosch och R. Kunz-Hallstein, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: M. Fischer), LG Electronics Inc.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 146, 4.5.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 27 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Pau – Frankrike) – brottmål mot Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) m.fl.

(Mål C-114/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för varor — Artiklarna 34 och 36 FEUF — Kvantitativa restriktioner — Parallellimport av veterinärmedicinska läkemedel — Direktiv 2001/82/EG — Artikel 65 — Nationella bestämmelser om förhandstillstånd — Uppfödare kan inte använda det förenklade förfarandet för att erhålla godkännande för försäljning — Skyldighet att inneha ett tillstånd till att bedriva partihandel — Skyldighet att inneha en inrättning i den medlemsstat dit läkemedlet ska importeras — Skyldigheter avseende säkerhetsövervakning av läkemedel)

(2017/C 006/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Pau

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace), Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL, Soulard Max EARL, Francisco Xavier Erneta Azanza, Amestoya GAEC, La Vinardière GAEC reconnu, Lagunarte GAEC, André Jacques Iribarren, Ramuntcho Iribarren, Phytéron 2000 SAS, Cataloune SCL,

Ytterligare deltagare i rättegången: Conseil national de l'Ordre des vétérinaires, tidigare Conseil supérieur de l'Ordre des vétérinaires, Syndicat national des vétérinaires d'exercice libéral, Direction des douanes et des droits indirects

Domslut

- 1) Artiklarna 34 och 36 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för nationell lagstiftning som endast tillåter partihandlare som innehar ett sådant tillstånd som avses i artikel 65 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 596/2009 av den 18 juni 2009, att parallellimportera veterinärmedicinska läkemedel, och därigenom utestänger uppfödare som vill importera veterinärmedicinska läkemedel för användning inom den egna uppfödningsverksamheten från sådan parallellimport.
- 2) Artiklarna 34 och 36 FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationell lagstiftning vilken kräver att uppfödare som parallellimporterar veterinärmedicinska läkemedel för användning inom den egna uppfödningsverksamheten ska inneha en inrättning i destinationsmedlemsstaten och uppfylla samtliga de skyldigheter avseende säkerhetsövervakning av läkemedel som föreskrivs i artiklarna 72–79 i direktiv 2001/82, i dess lydelse enligt förordning nr 596/2009.

⁽¹⁾ EUT C 171, 26.5.2015.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från la Cour d'appel de Liège – Belgien) – Sabrina Wathelet mot Garage Bietheres & Fils SPRL

(Mål C-149/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 1999/44/EG — Försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier — Tillämpningsområde — Begreppet säljare — Mellanhand — Särskilda omständigheter)

(2017/C 006/15)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Liège

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sabrina Wathelet

Motpart: Garage Bietheres & Fils SPRL

Domslut

Begreppet säljare i den mening som avses i artikel 1.2 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier ska tolkas så, att det även avser en näringsidkare som agerar mellanhand för en privatperson och som inte i vederbörlig ordning har informerat konsumenten som köper en vara om att ägaren till den sålda varan är en privatperson, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera. Vid denna prövning ska nämnda domstol beakta samtliga omständigheter i målet. Ovannämnda tolkning är inte beroende av huruvida mellanhanden har uppburit ersättning för sin insats eller inte.

⁽¹⁾ EUT C 213, 29.6.2015

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – SCI Senior Home, i rekonstruktion, mot Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

(Mål C-195/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa — Civilrättsligt samarbete — Insolvensförfaranden — Förordning (EG) nr 1346/2000 — Artikel 5 — Begreppet ”tredjemansskydd” — Offentligrättslig inskrivning avseende fast egendom som säkerställer uppbörd av fastighetsskatten)

(2017/C 006/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SCI Senior Home, i rekonstruktion

Motpart: Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

Domslut

Artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden ska tolkas så, att en säkerhet som ges med stöd av en nationell bestämmelse, såsom den i det nationella målet, enligt vilken en fastighet som ägs av en gäldenär som är skyldig fastighetsskatt automatiskt besväras av en offentligrättslig inskrivning och enligt vilken denna ägare måste tolerera utmätning av denna fastighet på grundval av den exekutionstitel som avser skattefordran, utgör ett ”sakrättsligt skydd” i den mening som avses i nämnda artikel 5.

⁽¹⁾ EUT C 254, 3.8.2015.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 oktober 2016 – Orange, tidigare France Télécom mot Europeiska kommissionen

(Mål C-211/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Statligt stöd — Statligt stöd som Republiken Frankrike beviljat France Télécom — Reform av finansieringen av pensionerna för statsanställda vid France Télécom — Minskning av den motprestation som France Télécom skulle betala till staten — Beslut i vilket det fastställs att stödet på vissa villkor är förenligt med den inre marknaden — Begreppet stöd — Begreppet ekonomisk fördel — Selektiv karaktär — Påverkan på konkurrensen — Missuppfattning av de faktiska omständigheterna — Avsaknad av motivering — Ändring av skälen)

(2017/C 006/17)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Orange, tidigare France Télécom (ombud: advokaterna S. Hautbourg och S. Cochard-Quesson)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: B. Stromsky och L. Flynn)

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Orange ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 245, 27.7.2015.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Mureș – Rumänien) – ENEFI Energiahátékonyasági Nyrt mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

(Mål C-212/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Insolvensförfaranden — Förordning (EG) nr 1346/2000 — Artikel 4 — Verkningar enligt lagstiftningen i en medlemsstat på fordringar som inte har varit föremål för insolvensförfarandet — Förverkande av rättigheter — Fordrans karaktär av skattefordran — Saknar betydelse — Artikel 15 — Begreppet ”pågående rättegångar” — Verkställighetsförfaranden — Omfattas inte)

(2017/C 006/18)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Mureș

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ENEFI Energiahátékonyasági Nyrt

Motpart: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

Domslut

- 1) Artikel 4 i förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden ska tolkas så, att dess tillämpningsområde omfattar bestämmelser i den interna rättsordningen i den medlemsstat i vilken ett insolvensförfarande inleds, i vilka det, med avseende på en borgenär som inte har deltagit i insolvensförfarandet, föreskrivs att rätten för vederbörande att göra gällande sin fordran förverkas eller att verkställigheten av en sådan fordran i en annan medlemsstat skjuts upp.
- 2) Det faktum att en fordran, som är föremål för ett verkställighetsförfarande i en annan medlemsstat än den i vilken insolvensförfarandet har inletts, är av skattemässig karaktär påverkar inte, i en situation liknande den i det nationella målet, svaret på den första frågan.

⁽¹⁾ EUT C 262, 10.8.2015.

**Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 27 oktober 2016 – Europeiska kommissionen mot
Förbundsrepubliken Tyskland**

(Mål C-220/15) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Fri rörlighet för varor — Direktiv 2007/23/EG — Utsläppande på marknaden av pyrotekniska artiklar — Artikel 6 — Fri rörlighet för pyrotekniska artiklar som uppfyller kraven i direktivet — Nationell lagstiftning som uppställer ytterligare krav för utsläppande på marknaden av pyrotekniska artiklar — Skyldighet att i förväg anmäla till ett nationellt organ som är behörigt att kontrollera och ändra bruksanvisningarna för pyrotekniska artiklar)

(2017/C 006/19)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Kukovec och C. Becker, biträdda av B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze, J. Möller och K. Petersen)

Domslut

- 1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/23/EG av den 23 maj 2007 om utsläppande på marknaden av pyrotekniska artiklar genom att, utöver kraven i det direktivet och trots en tidigare bedömning av de pyrotekniska artiklarnas överensstämmelse, föreskriva dels att förfarandet i 6.4 § i Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz (den första sprängämnesförordningen), i dess lydelse enligt lagen av den 25 juli 2013 ska tillämpas på artiklarna innan de släpps ut på marknaden, dels att Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung (det federala institutet för materialforskning och provning, Tyskland) är behörigt enligt bestämmelsen att kontrollera och i förekommande fall ändra bruksanvisningarna för dessa artiklar.
- 2) Förbundsrepubliken Tyskland ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 228, 13.7.2015.

**Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från
Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakien) – Lesoochranské zoskupenie VLK mot Obvodný
úrad Trenčín**

(Mål C-243/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer — Artikel 6.3 — Århuskonventionen — Allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor — Artiklarna 6 och 9 — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Projekt avseende uppförande av en inhägnad — Det skyddade området Strážovské vrchy — Administrativt tillståndsförfarande — Miljöorganisation — Ansökan om att få ställning som part i förfarandet — Avslag — Domstolsprövning)

(2017/C 006/20)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lesoochranárske zoskupenie VLK

Motpart: Obvodný úrad Trenčín

Ytterligare deltagare i rättegången: Biely potok a.s.

Domslut

Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med artikel 9.2 och 9.4 i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, som undertecknades i Århus den 25 juni 1998 och godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2005/370/EG av den 17 februari 2005, i den mån den föreskriver en rätt till ett effektivt domstolsskydd – på ett sätt som säkerställer en omfattande tillgång till domstolsprövning – av de rättigheter en miljöorganisation som uppfyller kraven i artikel 2.5 i denna konvention har enligt unionsrätten, i förevarande fall artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2006/105/EG av den 20 november 2006, jämförd med artikel 6.1 b i konventionen, ska tolkas på så sätt att den, i en situation som den i det nationella målet, utgör hinder för att nationella processrättsliga bestämmelser tolkas på så sätt att ett överklagande av ett beslut om avslag på en miljöorganisations ansökan om att få ställning som part i ett administrativt förfarande avseende tillstånd för ett projekt som ska utföras inom ett område som är skyddat enligt direktiv 92/43, i dess lydelse enligt direktiv 2006/15, inte nödvändigtvis måste prövas medan tillståndsförfarandet pågår, vilket kan avslutas genom slutligt beslut innan ett slutligt domstolsavgörande rörande ställningen som part har meddelats, och automatiskt ska avvisas så snart projektet beviljats tillstånd, med följden att denna organisation tvingas att inge en annan typ av överklagande för att kunna få denna ställning och få till stånd en domstolsprövning av huruvida de behöriga nationella myndigheterna har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 6.3 i nämnda direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 279, 24.8.2015.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 26 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie – Belgien) – Rijksdienst voor Pensioenen mot Willem Hoogstad

(Mål C-269/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 4 — Materiellt tillämpningsområde — Avdrag från lagstadgade ålderspensioner samt från andra kompletterande förmåner — Artikel 13 — Fastställande av tillämplig lagstiftning — Bosättning i en annan medlemsstat)

(2017/C 006/21)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Rijksdienst voor Pensioenen

Motpart: Willem Hoogstad

Ytterligare deltagare i rättegången: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Domslut

Artikel 13.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1606/98 av den 29 juni 1998, utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i det nationella målet, som föreskriver att avgifter, som har ett direkt och tillräckligt relevant samband med de lagar som reglerar de grenar av social trygghet som räknas upp i artikel 4 i nämnda förordning nr 1408/71, i dess ändrade lydelse, ska dras av från förmåner från system för kompletterande pension, trots att den som erhåller dessa kompletterande pensioner inte är bosatt i den medlemsstaten och, i enlighet med artikel 13.2 f i nämnda förordning, i dess ändrade lydelse, omfattas av sociallagstiftningen i den medlemsstat där han eller hon är bosatt.

(¹) EUT C 311, 21.9.2015.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Hecht-Pharma GmbH mot Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, i egenskap av innehavare

(Mål C-276/15) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Humanläkemedel — Direktiv 2001/83/EG — Tillämpningsområde — Artikel 2.1 — Läkemedel som har tillverkats på industriell väg eller med hjälp av en industriell process — Artikel 3 led 2 — Officinal beredning)

(2017/C 006/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hecht-Pharma GmbH

Motpart: Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, i egenskap av innehavare

Domslut

Artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/62/EG av den 8 juni 2011, ska tolkas så, att ett humanläkemedel, såsom det som är aktuellt i det nationella målet, som i enlighet med den nationella lagstiftningen inte måste innehålla ett godkännande för försäljning på grund av att det förskrivs av läkare och tandläkare i en påvisat hög utsträckning, att det i de huvudsakliga produktionsleden tillverkas på apotek i upp till 100 förpackningar per dag inom ramen för apotekets gängse verksamhet, och att det ska lämnas ut i enlighet med apotekets verksamhetstillstånd, inte ska anses ha tillverkats på industriell väg eller med hjälp av en industriell process och därför inte omfattas av direktivets tillämpningsområde, med förbehåll för de konstateranden avseende de faktiska omständigheterna som det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra.

För det fall att den hänskjutande domstolen, mot bakgrund av dessa konstateranden, skulle anse att det i det nationella målet aktuella läkemedlet ska anses ha tillverkats på industriell väg eller med hjälp av en industriell process, finns det dessutom anledning att ge den hänskjutande domstolen följande svar. Artikel 3 led 2 i direktiv 2001/83, i dess lydelse enligt direktiv 2011/62, ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot sådana bestämmelser som 21 § stycke 2 punkt 1 lagen om marknadsföring av läkemedel, jämförd med 6 § stycke 1 förordningen om drift av apotek, eftersom det däri föreskrivs att farmaceuter i samband med lagerberedningar ska iaktta farmakopén. Det ankommer emellertid på den hänskjutande domstolen att bedöma huruvida det i det nationella målet aktuella läkemedlet, under de omständigheter som föreligger i det mål som den har att avgöra, har beretts enligt indikationerna i en farmakopé.

⁽¹⁾ EUT C 294, 7.9.2015.

**Domstolens dom (andra avdelningen) av den 27 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från
Conseil d'État – Belgien) – Patrice D'Oultremont m.fl. mot Région wallonne**

(Mål C-290/15) ⁽¹⁾

**(Begäran om förhandsavgörande — Miljökonsekvensbedömning av vissa planer och program —
Direktiv 2001/42/EG — Artiklarna 2 a och 3.2 a — Begreppet "planer och program" — Villkor i en
kungörelse för byggnation av vindkraftverk — Bestämmelser rörande bland annat säkerhetsåtgärder,
kontrollåtgärder, reparationsåtgärder, ställande av säkerhet och bullernormer fastställda med beaktande av
för vilket ändamål som områdena ska användas)**

(2017/C 006/23)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Patrice D'Oultremont, Henri Tumelaire, François Boitte, Éoliennes à tout prix? ASBL

Motpart: Région wallonne

ytterligare deltagare i rättegången: Fédération de l'énergie d'origine renouvelable et alternative ASBL (EDORA)

Domslut

Artiklarna 2 a och 3.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ska tolkas så, att en kungörelse – såsom den som är i fråga i det nationella målet och som innehåller diverse bestämmelser om byggnation av vindkraftverk som ska iakttas vid tillståndsgivning för uppförande och drift av sådana anläggningar – omfattas av begreppet ”planer och program” i den mening som avses i direktivet.

⁽¹⁾ EUT C 279, 24.8.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 27 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Vergabekammer Südbayern – Tyskland) – Hörmann Reisen GmbH mot Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

(Mål C-292/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Kollektivtrafik med buss — Förordning (EG) nr 1370/2007 — Artikel 4.7 — Utläggande på entreprenad — Kravet att kollektivtrafikföretaget självt ska tillhandahålla en stor del av kollektivtrafiken — Innebörden av detta krav — Artikel 5.1 — Förfarande för kontraktstilldelning — Kontraktstilldelning i enlighet med direktiv 2004/18/EG)

(2017/C 006/24)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Vergabekammer Südbayern

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Hörmann Reisen GmbH

Svarande: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Domslut

- 1) Artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 ska tolkas så, att vid ett förfarande för tilldelning av ett tjänstekontrakt avseende kollektivtrafik med buss förblir artikel 4.7 i denna förordning tillämplig på detta kontrakt.
- 2) Artikel 4.7 i förordning nr 1370/2007 ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot att den upphandlande myndigheten bestämmer att den egna driften för det företag som svarar för förvaltning och tillhandahållande av kollektivtrafik med buss måste uppgå till 70 procent, såsom är fallet i det nationella målet.

⁽¹⁾ EUT C 294, 7.9.2015.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 27 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court – Irland) – Child and Family Agency mot J. D.

(Mål C-428/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Artikel 15 — Överföring av målet till en domstol i en annan medlemsstat — Tillämpningsområde — Villkor för tillämpning — Bättre lämpad domstol — Barnets bästa)

(2017/C 006/25)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Child and Family Agency

Motpart: J. D.

Ytterligare deltagare i rättegången: R. P. D.

Domslut

- 1) Artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000, ska tolkas på så sätt att den är tillämplig när en förvaltningsrättslig ansökan till domstol om åtgärder till skydd för barn har inletts av den behöriga myndigheten i en medlemsstat i syfte att utverka åtgärder som rör föräldraansvar, såsom den i det nationella målet, i ett fall där en nödvändig följd av att en domstol i en annan medlemsstat förklarar sig behörig är att en myndighet i denna andra medlemsstat därefter inleder ett nytt domstolsförfarande – skilt från det som inletts i den första medlemsstaten – med stöd av den myndighetens nationella rätt och, eventuellt, avseende andra faktiska omständigheter.
- 2) Artikel 15.1 i förordning nr 2201/2003 ska tolkas på följande sätt:

För att kunna slå fast att en domstol i en annan medlemsstat till vilken barnet har en särskild anknytning är bättre lämpad ska den behöriga domstolen i en medlemsstat försäkra sig om att en överföring av målet till en sådan domstol kan tillföra ett faktiskt och konkret mervärde till prövningen av målet, med beaktande av bland annat de processuella regler som är tillämpliga i den andra medlemsstaten.

För att kunna slå fast att en sådan överföring är till barnets bästa ska den behöriga domstolen i en medlemsstat bland annat försäkra sig om att överföringen inte riskerar att få en menlig inverkan på barnets situation.

- 3) Artikel 15.1 i förordning nr 2201/2003 ska tolkas på så sätt att den behöriga domstolen i en medlemsstat inte är skyldig att, vid tillämpningen av denna bestämmelse i ett mål om föräldraansvar, beakta vare sig hur en eventuell överföring av målet till en domstol i en annan medlemsstat skulle påverka rätten till fri rörlighet för andra berörda personer än det aktuella barnet eller skälet till att barnets mor utnyttjade rätten till fri rörlighet innan talan väcktes vid den, om inte dessa omständigheter kan få menliga återverkningar på barnets situation.

⁽¹⁾ EUT C 320, 28.9.2015.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 oktober 2016 – PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH

(Mål C-468/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Dumpning — Genomförandeförordningar (EU) nr 1138/2011 och (EU) nr 1241/2012 — Import av vissa fettalkoholer och blandningar av dessa med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia — Förordning (EG) nr 1225/2009 — Artikel 2.10 i — Justering — Funktioner liknande dem som utförs av en agent som arbetar på provisionsbasis — Artikel 2.10 första stycket — Symmetri mellan normalvärdet och exportpriset — Principen om god förvaltning)

(2017/C 006/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (ombud: advokaten D. Luff)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix, biträdd av advikaten N. Tuominen), Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland och M. França), Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 354, 26.10.2015.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 26 oktober 2016 – Westermann Lernspielverlage GmbH, tidigare Westermann Lernspielverlag GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-482/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Ansökan om registrering av ett EU-varumärke — Figurmärke med ordelementen "bambino" och "lück" — Invändningsförfarande — Det äldre EU-figurmärket med ordelementet "bambino" — Delvist avslag på registreringsansökan — Det äldre varumärke som låg till grund för invändningen har upphävts — Skrivelse från klaganden för att informera tribunalen om att nämnda varumärke upphävts — Tribunalen lägger inte till skrivelsen i akten i målet — Avsaknad av motivering)

(2017/C 006/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Westermann Lernspielverlage GmbH, tidigare Westermann Lernspielverlag GmbH (ombud: A. Nordemann och M. Maier, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Westermann Lernspielverlage GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 406, 7.12.2015.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 27 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgarien) – brottmål mot Emil Milev

(Mål C-439/16 PPU) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Förfarande för brådskanie mål om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Direktiv (EU) 2016/343 — Artiklarna 3 och 6 — Tillämpning i tiden — Domstolsprövning av häktningen av en misstänkt — Nationell lagstiftning som innebär ett förbud mot att under domstolsförfarandet undersöka om det föreligger skäligen misstanke om att den misstänkte har begått ett brott — Åsidosättande av artiklarna 5.1 c och 5.4 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna — Utrymme för skönsmässig bedömning som enligt nationell rättspraxis ges nationella domstolar för att avgöra om de ska tillämpa nämnda konvention eller inte)

(2017/C 006/28)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Emil Milev

Domslut

Utlåtandet som avgetts den 7 april 2016 av Varhoven kasatsionen sad (Högsta domstolen, Bulgarien) i början av införlivandeperioden av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden, som ger nationella domstolar som är behöriga att pröva ett överklagande av ett häktningsbeslut möjlighet att, sedan åtal väckts i brottmålet, avgöra om ett kvarhållande i häkte av en misstänkt ska bli föremål för en domstolsprövning som även innefattar frågan huruvida det fortfarande föreligger skäligen misstanke om att vederbörande har begått brottet som han misstänks för, är inte av sådant slag att det efter utgången av införlivandefristen riskerar att allvarligt äventyra de mål som eftersträvas med direktivet.

(¹) EUT C 364, 3.10.2016.

Överklagande ingett den 2 juni 2016 av Ukraina av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 11 mars 2015 i mål T-346/14, Yanukovich mot rådet

(Mål C-317/16 P)

(2017/C 006/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ukraina (ombud: advokaten M. Kostytska)

Övriga parter i målet: Viktor Fedorovych Yanukovych, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Republiken Polen

Domstolen (åttonde avdelningen) beslutade den 5 oktober 2016 att överklagandet skulle avvisas.

Överklagande ingett av Ukraina den 2 juni 2016 av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 11 mars 2015 i mål T-347/14, Yanukovych mot rådet

(Mål C-318/16 P)

(2017/C 006/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ukraina (ombud: M. Kostytska, avocat)

Övriga parter i målet: Viktor Viktorovych Yanukovych, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Domstolen (åttonde avdelningen) avvisade överklagandet genom beslut meddelat den 5 oktober 2016.

Överklagande ingett den 2 juni 2016 av Ukraina av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 11 mars 2015 i mål T-348/14, Yanukovych mot rådet

(Mål C-319/16 P)

(2017/C 006/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ukraina (ombud: M. Kostytska, avocat)

Övriga parter i målet: Oleksandr Viktorovych Yanukovych, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Domstolen (åttonde avdelningen) har genom beslut av den 5 oktober 2016 avvisat överklagandet.

Överklagande ingett den 13 september 2016 av Bundesverbandes Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 5 juli 2016 i mål T-167/15, Bundesverband Souvenir- Geschenke –Ehrenpreise e.V mot Europeiska unionen immaterialrättsmyndighet

(Mål C-488/16 P)

(2017/C 006/32)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. (ombud: B. Bittner, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska unionen immaterialrättsmyndighet, Freistaat Bayern

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva dom T-167/15 av den 5 juli 2016,
- ogiltigförklara EU-varumärket nr 010144392 "Neuschwanstein"
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den överklagade domen T-167/15 strider mot bakgrund av nedanstående grunder mot artiklarna 7.1 c, 7.1 b och 52.1 b i rådets förordning (EG) Nr. 207/2009 ⁽¹⁾:

1. Tribunalen har inte beaktat att benämningen "Neuschwanstein" utgör en geografisk härkomstbeteckning. Tribunalen har i punkt 27 i den överklagade domen – vilken i sig är motsägelsefull – fastställt att slottet Neuschwanstein visserligen var "geografiskt lokaliserbart", men att det inte utgjorde en "geografisk ort" med hänvisning till att ortens huvudfunktion är bevarandet av kulturarvet och inte tillverkning eller marknadsföring av souvenirartiklar eller tjänster. Huvudfunktionen för en geografisk ort har emellertid ingen betydelse för det absoluta registreringshinder som följer av en ursprungsangivelse. Slottet Neuschwanstein är klart och tydligt lokaliserat och, tvärtemot tribunalens ståndpunkt, skiljer sig från ett vanligt museum, vilket definieras utifrån de artiklar som ställs ut där, vilka artiklar – till skillnad från slottet Neuschwanstein – även kan flyttas.

En sådan bedömning som tribunalen gjort avseende namnen som "svanens nya sten" kommer omsättningskretsen inte att göra, utan de kommer enbart associera fantasinamnen med om det världsberömda slottet. I detta avseende strider tribunalens dom även mot EU-domstolens uttalanden i "Chiemsee"-domen ⁽²⁾, eftersom omsättningskretsen skapar ett samband mellan produkterna som bär tecknet "Neuschwanstein" och slottet Neuschwanstein såsom ett världsberömt turistcentrum. Denna ort är därmed otvetydigt ägnad att påverka konsumenternas preferenser genom att påverka de positiva känslor som orten förmedlar. Kännetecknet som utgör en geografisk beteckning kan således inte erhålla skydd. Det föreligger ett allmänintresse att hålla namnen på kända turistattraktioner fria från en monopolisering genom marknadsskydd åtminstone för typiska souvenirartiklar som marknadsförs och försäljs för att erinra om den aktuella sevärdheten. Någon bedömning av om de varor och tjänster som lagts till grund för ansökan är ägnade som souvenirartiklar har emellertid inte gjorts i den överklagade domen. Detta hade emellertid varit särskilt nödvändigt med hänsyn till att det omstridda varumärket har registrerats för allmänna termer som också omfattar typiska souvenirartiklar. Det förhållandet att Freistaat Bayern är sökande förändrar inte de principer som EU-domstolen fastställde i Monaco-domen ⁽³⁾, där den betonade att det förhållandet att en stat är sökande av ett varumärke innebär att samma principer ska gälla som för andra marknadsaktörer.

2. I strid med vad som anges i tidigare rättspraxis kom tribunalen med avseende på registreringshindren till följd av bristande särskiljningsförmåga enligt artikel 7.1 b i förordningen om gemenskapsvarumärken till slutsatsen att omsättningskretsen skulle känna igen att alla varor som är försedda med "Neuschwanstein"-beteckningen har tillverkats, marknadsförts eller levererats under Freistaats Bayerns kontroll (för ett liknande resonemang se punkt 43 i den överklagade domen). Köpare av produkten, som traditionellt erbjuds i närheten av en sevärdhet och som bär dess namn, har inte detta namn som referens till innehavaren av sevärdheten och förväntar sig inte att dessa produkter ska ha tillverkats eller marknadsförts av denna innehavare. Kännetecknet "Neuschwanstein" tjänar uteslutande till att utgöra en påminnelse om dessa personers besök vid sevärdheten och till försäljningsorten. Den som är tillverkare är likgiltigt för den berörda målgruppen.
3. Det ska anses att sökanden av varumärket Neuschwanstein är i ond tro enligt artikel 52.1 b, eftersom omsättningskretsen och även sökanden (i enlighet med vad som fastställts) redan före ansökan om registrering av det omstridda i varumärket kände till att olika varor som var försedda med namnet på slottet Neuschwanstein såldes i dess direkta omgivning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Dom av den 4 maj 1999, Windsurfing Chiemsee (C-108/97 och C-109/97, EU:C:1999:230).

⁽³⁾ Dom av den 15 januari 2015, Marques de l'État de Monaco (MEM) mot harmoniseringsbyrån (T-197/13, EU:T:2015:16)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugal)
den 5 oktober 2016 – Superfoz — Supermercados Lda mot Fazenda Pública**

(Mål C-519/16)

(2017/C 006/33)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Superfoz — Supermercados Lda

Motpart: Fazenda Pública

Tolkningsfrågor

- 1) Kan artikel 27.10 i förordning (EG) nr 882/2004 ⁽¹⁾ av den 29 april 2004, eller någon annan unionsbestämmelse eller allmän princip i unionsrätten som Europeiska unionens domstol anser vara tillämplig, tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse genom vilken det inrättas en avgift för att finansiera offentliga livsmedelssäkerhetskontroller, som endast påförs personer som bedriver detaljhandel inom livsmedelsförsäljning eller blandad handel, när denna avgift inte svarar mot någon specifik offentlig kontroll som utförs på grund av eller till förmån för dessa avgiftsskyldiga personer?
- 2) Påverkas svaret på fråga 1 om det, i stället för en avgift, inrättas ett ekonomiskt bidrag till förmån för ett offentligt organ som påförs samma avgiftsskyldiga personer och detta bidrag syftar till att täcka kostnader för kontroll av livsmedelskvaliteten, även om detta endast syftar till att utvidga ansvaret för finansieringen av dessa kontroller till att omfatta samtliga aktörer i livsmedelskedjan?
- 3) Utgör det ett statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden att undanta vissa ekonomiska aktörer från en avgift för livsmedelssäkerhet som endast tas ut för viss detaljhandel inom livsmedelsförsäljning eller blandad handel (i synnerhet de stora företagen inom detaljhandel av livsmedel) och som syftar till att finansiera kostnaderna för genomförande av offentliga kontroller inom livsmedelssäkerhet, djurhälsa och växtskydd, såvitt därigenom konkurrensen snedvrids eller hotas att snedvridas till följd av att vissa företag eller viss produktion gynnas, i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, eller utgör undantaget från ovannämnda avgift åtminstone en del av ett statligt stöd som anmälts till Europeiska kommissionen, i den mening som avses i artikel 108.3 FEUF?
- 4) Utgör principerna i unionsrätten, särskilt likhetsprincipen, principen om icke-diskriminering, principen om konkurrens (inbegripet skydd mot omvänd diskriminering) samt principen om näringsfrihet hinder mot en nationell bestämmelse som
 - a) endast ålägger stora detaljistföretag inom livsmedelsförsäljning att betala [TSAM]?
 - b) utesluter försäljningsställen eller mikroföretag med en försäljningsyta på mindre än 2 000 m² som inte tillhör en företagsgrupp eller ett företag som använder en eller flera firmor och som på nationell nivå förfogar över en total försäljningsyta på minst 6 000 m² från bestämmelsens tillämpningsområde?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 18 oktober 2016 – Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras och "Specializuotas transportas" UAB

(Mål C-531/16)

(2017/C 006/34)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras och "Specializuotas transportas" UAB

Övriga parter i målet: "VSA Vilnius" UAB, "Švarinta" UAB, "Specialus autotransportas" UAB och "Ecoservice" UAB

Tolkningsfrågor

1. Ska den fria rörligheten för personer och tjänster enligt artikel 45 FEUF respektive artikel 56 FEUF, de principer om anbudsgivarnas likvärdighet och om öppenhet som anges i artikel 2 i direktiv 2004/18 ⁽¹⁾ och den av de ovannämnda principerna följande principen om fri och rättvis konkurrens mellan ekonomiska aktörer (tillsammans eller var för sig, men inte begränsat till dessa bestämmelser) förstås och tolkas på så sätt att de innebär att

anbudsgivare som är anknutna till varandra – vilkas ekonomiska, ledningsmässiga, finansiella eller andra band kan skapa tvivel om deras oberoende och om skyddet av konfidentiell information och/eller kan skapa förutsättningar (möjlighet) för dem att åtnjuta fördelar jämfört med andra anbudsgivare – som har beslutat att lämna separata (oberoende) anbud i en och samma offentliga upphandling under alla omständigheter är skyldiga att upplysa den upphandlande myndigheten om dessa band dem emellan, även i fall där den upphandlande myndigheten inte har ställt frågor enskilt till dem om detta, oberoende av huruvida en sådan skyldighet föreskrivs i de nationella bestämmelser som reglerar offentlig upphandling?

2. Om den första frågan ska besvaras

a) jakande (det vill säga om anbudsgivare under alla omständigheter är skyldiga att upplysa den upphandlande myndigheten om sina band), utgör då underlåtenhet i ett sådant fall att fullgöra denna skyldighet, eller att fullgöra den på vederbörligt sätt, tillräcklig grund för att den upphandlande myndigheten eller en överprövningsinstans (en domstol) ska kunna göra bedömningen att anbudsgivare som är anknutna till varandra som har lämnat varsitt anbud i en och samma offentliga upphandling deltar i denna utan att i verklig mening konkurrera med varandra (och att de försöker ge sken av att konkurrera med varandra)?

b) nekande (det vill säga om anbudsgivare inte har någon ytterligare skyldighet att redovisa sina band utöver vad som föreskrivs i lagstiftning eller i upphandlingsvillkoren), ska då den risk som det innebär att anknutna ekonomiska aktörer deltar och risken för konsekvenserna därav bäras av den upphandlande myndigheten, om denna inte angav i förfrågningsunderlaget att anbudsgivarna hade en sådan upplysningsskyldighet?

3. Oberoende av hur den första frågan ska besvaras: ska de bestämmelser som avses i den första frågan samt artikel 1.1 tredje stycket i direktiv 89/665 ⁽²⁾ och artikel 2.1 b i det direktivet (tillsammans eller var för sig, men inte begränsat till dessa bestämmelser), mot bakgrund av EU-domstolens dom i mål C-538/13, eVigilo, förstås och tolkas på så sätt att

a) den upphandlande myndigheten, om den under upphandlingsförfarandet på något sätt får kännedom om att det mellan vissa anbudsgivare föreligger väsentliga band (kopplingar), har en skyldighet att – oberoende av dess egen bedömning av den omständigheten och (eller) av andra omständigheter (exempelvis att de berörda anbudsgivarnas anbud skiljer sig formellt och materiellt åt eller att en anbudsgivare offentligt har utfäst sig att konkurrera på rättvisa villkor med övriga anbudsgivare) – vända sig enskilt till de anknutna anbudsgivarna och begära att de klargör huruvida, och på vilket sätt, deras personliga ställning är förenlig med en fri och rättvis konkurrens mellan anbudsgivare?

- b) en domstol, i fall där den upphandlande myndigheten har underlåtit att fullgöra denna skyldighet (förutsatt således att den verkligen har en sådan skyldighet), har tillräcklig grund för att slå fast att den upphandlande myndighetens handlande är rättsstridigt på grund av dess underlåtenhet att säkerställa öppenhet och objektivitet i förfarandet och på grund av dess underlåtenhet att begära in upplysningar från klaganden eller på eget initiativ fatta beslut om den inverkan som anknutna aktörers personliga ställning skulle kunna få på upphandlingens resultat?
4. Ska de bestämmelser som det hänvisas till i den tredje frågan och artikel 101.1 FEUF (tillsammans eller var för sig, men inte begränsat till dessa bestämmelser), mot bakgrund av EU-domstolens dom i mål C-538/13, eVigilo, dess dom i mål C-74/14, Eturas m.fl., och dess dom i mål C-542/14, VM Remonts, förstås och tolkas på så sätt att
- a) det i ett fall där en anbudsgivare (klaganden) i en offentlig upphandling har fått kännedom om att det lägsta anbudet, lämnat av en av två anknutna anbudsgivare (anbudsgivare A), inte har antagits och om att den andra anknutna anbudsgivaren (anbudsgivare B) har tilldelats kontraktet, och där den upphandlande myndigheten med beaktande av detta och av övriga omständigheter rörande dessa anbudsgivare och deras deltagande i upphandlingen (bland annat att anbudsgivare A och anbudsgivare B har samma styrelse, att de har samma moderbolag, vilket inte deltog i upphandlingen, att anbudsgivare A och anbudsgivare B inte upplyste den upphandlande myndigheten om sina band och inte enskilt tillhandahöll ytterligare klargöranden om dessa band, bland annat eftersom de inte fick några frågor om detta, att anbudsgivare A i sitt anbud redovisade motsägelsefulla uppgifter om huruvida det föreslagna transportmedlet (sopbilar) uppfyllde Euro V-villkoret i anbudsinfordran och att den anbudsgivare som hade lagt det lägsta anbudet – vilket inte antogs på grund av de brister som det befanns vara behäftat med – först inte bestred den upphandlande myndighetens beslut men sedan överklagade den dom som hade meddelats av domstolen i första instans och därvid bland annat [ifrågasatte] lagenligheten av beslutet att inte anta dess anbud) inte vidtog någon åtgärd, förhåller sig på det sättet att ovanstående uppgifter i sig utgör tillräcklig grund för ett yrkande till en överprövningsinstans med innebörden att denna instans ska slå fast att den upphandlande myndighetens handlande är rättsstridigt på grund av dess underlåtenhet att säkerställa öppenhet och objektivitet i förfarandet och på grund av dess underlåtenhet att kräva att klaganden skulle tillhandahålla konkreta bevis för att anbudsgivare A och anbudsgivare B agerade illojalt?
- b) anbudsgivare A och anbudsgivare B inte kan anses ha styrkt för den upphandlande myndigheten att de deltog i upphandlingen i verklig mening och på rättvisa villkor enbart med hänvisning till att anbudsgivare B frivilligt ingav en försäkran om att bolaget deltog i upphandlingen i verklig mening, att anbudsgivare B tillämpade de ledningskvalitetsstandarder som gäller för deltagande i offentlig upphandling och att de anbud som dessa båda anbudsgivare lämnade inte var formellt och materiellt identiska?
5. Är det i princip möjligt att pröva åtgärder vidtagna av ekonomiska aktörer som är anknutna till varandra (i så måtto att båda är dotterbolag till samma bolag) och som deltar var för sig i en och samma upphandling – vars värde överstiger gränsen för att det ska anses utgöra en internationell upphandling och där sätet för den upphandlande myndigheten samt den plats där tjänsterna ska tillhandahållas inte ligger särskilt långt från en annan medlemsstat (Republiken Lettland) – mot bakgrund av artikel 101 FEUF och EU-domstolens praxis rörande tolkningen av den artikeln, bland annat med hänsyn tagen till att en av dessa ekonomiska aktörer frivilligt har tillkännagett sin avsikt att konkurrera på rättvisa villkor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, 2004, s. 114).

⁽²⁾ Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, 1989, s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litauen) den 18 oktober 2016 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos mot AB SEB bankas

(Mål C-532/16)

(2017/C 006/35)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Motpart: AB SEB bankas

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 184–186 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ tolkas så, att under sådana omständigheter som de i det nationella målet är den mekanism för att justera avdrag som föreskrivs i direktiv 2006/112 inte tillämplig om ett ursprungligt avdrag för mervärdesskatt överhuvudtaget inte hade kunnat göras på grund av att den aktuella transaktionen var en från mervärdesskatteplikt undantagen transaktion avseende leverans av mark?
- 2) Påverkas svaret på den första frågan av den omständigheten att 1) mervärdesskatten på förvärvandet av tomterna ursprungligen drogs av på grund av skatteförvaltningens praxis, enligt vilken den aktuella leveransen felaktigt ansågs utgöra en mervärdesskattepliktig leverans av mark för bebyggelse, i den mening som avses artikel 12.1 b i direktiv 2006/112, och/eller 2) leverantören av marken, efter det att förvärvaren gjort sitt ursprungliga avdrag, utfärdade en kreditnota för mervärdesskatt till förvärvaren i vilken de mervärdesskattebelopp som angavs (specificerades) i ursprungsfakturan hade justerats?
- 3) Om den första frågan ska besvaras jakande, ska, under sådana omständigheter som de i det nationella målet, artiklarna 184 och/eller 185 i direktiv 2006/112 tolkas så, att om ett ursprungligt avdrag överhuvudtaget inte hade kunnat göras på grund av att transaktionen var undantagen mervärdesskatteplikt, ska den beskattningsbara personens skyldighet att justera det avdraget anses ha uppkommit omedelbart eller först när det blev känt att det ursprungliga avdraget inte hade kunnat göras?
- 4) Om den första frågan ska besvaras jakande, ska, under sådana omständigheter som de i det nationella målet, direktiv 2006/112, och särskilt artiklarna 179, 184, 186 och 250 i detta, tolkas så, att de justerade beloppen i avdragsgill ingående mervärdesskatt måste dras av under den beskattningsperiod under vilken den beskattningsbara personens skyldighet och/eller rätt att justera det ursprungliga avdraget uppkom?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 25 oktober 2016 – UAB "Spika", AB "Senoji Baltija", UAB "Stekutis", UAB "Prekybos namai Aistra" mot Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Mål C-540/16)

(2017/C 006/36)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: UAB "Spika", AB "Senoji Baltija", UAB "Stekutis", UAB "Prekybos namai Aistra"

Motpart: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Ytterligare deltagare i rättegången: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB "Sedija", UAB "Starkis", UAB "Baltijos šprotai", UAB "Ramsun", AB "Laivitė", UAB "Baltlanta", UAB "Strimelė", V. Malinausko gamybinė-komeracinė firma "Stilma", UAB "Banginis", UAB "Monistico", UAB "Rikneda", UAB "Baltijos jūra", UAB "Grinvita", BUAB "Baltijos žuvis"

Tolkningsfrågan

Ska artiklarna 17 och 2.5 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽¹⁾ av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG, mot bakgrund av artiklarna 16 och 20 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att de innebär att en medlemsstat, när den utövar sitt utrymme för skönsmässig bedömning i enlighet med artikel 16.6, inte får välja en tilldelningsmetod för de fiskekvoter som den har tilldelats som orsakar ojämlika konkurrensvillkor för de ekonomiska aktörer som är verksamma inom detta område, på grund av en större kvantitet av fiskemöjligheter, även om denna metod grundar sig på transparenta och objektiva kriterier?

⁽¹⁾ EUT L 354, 2013, s. 22.

Talan väckt den 25 oktober 2016 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Danmark

(Mål C-541/16)

(2017/C 006/37)

Rättegångsspråk: danska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Grønfeldt och J. Hottiaux)

Svarande: Konungariket Danmark

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Danmark har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 punkt 6 och artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 ⁽¹⁾ om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg, och
- förplikta Konungariket Danmark att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Kommissionen gör gällande att artikel 8.2 i förordning (EG) nr 1072/2009 uttömmande reglerar transportföretags rätt att utföra cabotagetransporter på de villkor som anges i samma artikel. I bestämmelsen föreskrivs inte något högsta antal platser för lastning och/eller lossning inom samma cabotagetransport. Begränsningen till tre cabotagetransporter innebär inte att en cabotagetransport ska omfatta ett fast antal lastnings- och lossningsplatser.
- Enligt de danska bestämmelserna kan cabotagetransport bestå antingen av flera lastningsplatser eller av flera lossningsplatser men inte båda delarna. De danska reglerna utgör hinder för transportföretag som inte är etablerade i Danmark att utföra cabotagetransporter som består av flera lastnings- och lossningsplatser. Detta innebär en begränsning av dessa företags möjligheter att utföra cabotagetransporter i Danmark i den omfattning som följer av förordning (EG) nr 1072/2009.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (EUT L 300, 2009, s. 72).

Talan väckt den 27 oktober 2016 – Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland**(Mål C-543/16)**

(2017/C 006/38)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: C. Hermes, E. Manhaeve, Bevollmäktigte)*Svarande:* Förbundsrepubliken Tyskland**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 5.5 och 7 jämförda med bilagorna II och III till rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket ⁽¹⁾, genom att inte vidta ytterligare eller skärpta åtgärder när det visade sig att åtgärderna i åtgärdsprogrammet inte var tillräckliga för att uppnå direktivets syften, och genom att inte ändra åtgärdsprogrammet så att det överensstämde med kraven i bilagorna II och III, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förbundsrepubliken Tyskland har åsidosatt artikel 5.5 genom att inte vidta ytterligare eller skärpta åtgärder, trots att det senast vid överlämnandet den 4 juli 2012 av Tysklands femte rapport enligt artikel 10 i direktiv för perioden 2008-2011 blev tydligt att åtgärderna i det tyska åtgärdsprogrammet inte svar tillräckliga för att uppnå direktivets syften.

Förbundsrepubliken Tyskland har dessutom åsidosatt artikel 5.7 i direktivet genom att inte ändra det tyska åtgärdsprogrammet trots att det med hänsyn till den situation som beskrevs i ovannämnda rapport från den 4 juli 2012 var nödvändigt. Förbundsrepubliken Tyskland borde under alla omständigheter ha vidtagit de åtgärder som krävdes för att till fullo och i vederbörlig ordning tillmötesgå de materiella kraven i artikel 5.3 och 5.4 jämförda med bilagorna II och III till direktivet.

Så har emellertid inte skett i gällande tyska bestämmelser, då dessa

- med beaktande av principen om balanserad gödsling, innehåller en beräkning av behovet av gödningsmedel som inte uppfyller de enskilda odlingarnas faktiska näringsbehov, behoven i regionerna med olika klimat- och jordmånsförhållanden eller kravet på att gödselmedlens inverkan på skyddet av vatten ska beaktas, samt tillåter ett överskott av näringsämnen på upp till 60 kilo kväve per hektar och år (se punkt 1.3 i bilaga III till direktivet),
- med avseende på förbrukningsperioden föreskriver ett undantag för "*Festmist ohne Geflügelkot*", inte gör åtskillnad mellan regioner med olika klimat- och jordmånsförhållanden, olika slags gödselmedel, gödslingsmetoder och andra miljöfaktorer utan endast föreskriver förbrukningsperioder på 2,5 månader till 3 månader (se punkt 1.1 i bilaga III och punkt 1 i bilaga II A till direktivet),
- med avseende på den angivna kapaciteten hos lagringsutrymmen för gödsel föreskriver lagerkapacitet med utgångspunkt i för korta förbrukningsperioder – med undantag för förordningarna för Berlin, Sachsen och Thüringen – vilka enbart berör lagring av flytande stallgödsel (se punkt 5 i bilaga II A till direktivet),
- under vissa omständigheter tillåter att en högsta mängd stallgödsel tillförs gräs- och slåttermarker, motsvarande 230 kilo kväve per hektar och år (se punkt 2 första stycket i bilaga III till direktivet),

- med avseende på tillförsel av gödselmedel på starkt sluttande mark föreskriver undantag för *Festmist*, med undantag av *Geflügelkot*, begränsningar för tillförsel av starkt kvävegödselmedel först för sluttningar med en lutning på minst 10 procent och förbud i detta fall bara inom tre meter från Böschungsoberkante des Gewässers och därmed mångfaldigt avviker från den relevanta vetenskapliga studien (se punkt 2 i bilaga II A och punkt 1.3 a i bilaga III till direktivet),
- enbart förbjuder spridning av handelsgödsel där snötäcket är mer än fem centimeter och när "marken är helt genomfrusen och tinar på ytan under dagen" (se punkt 3 i bilaga II A och punkt 1.3 a och b i bilaga III till direktivet).

Den tyska regeringens regelbundna hänvisningar till den planerade moderniseringen av gödselordningen avhjälper inte de åsidosättanden av artikel 5.5 och 5.7 i direktivet som gjorts gällande här. Dessa bestämmelser trädde nämligen varken i kraft före utgången av tidsfristen den 11 september 2014 som fastställdes i det motiverade yttrandet eller därefter.

(¹) EGT L 375, s. 1; Svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 192.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 9 november 2016 – Birkenstock Sal mot EUIPO (Återgivning av böljande linjer som korsar varandra)

(Mål T-579/14) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärke som består av en återgivning av böljande linjer som korsar varandra — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Reliefmönster — Anbringande av reliefmönster på en varas förpackning)

(2017/C 006/39)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Birkenstock Sales GmbH (Vettelschoß, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Menebröcker och V. Töbelmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: inledningsvis G. Schneider och D. Walicka, därefter D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 15 maj 2014 (ärende R 1952/2013-1), om en internationell registrering som designerar Europeiska unionen av figurmärke som består av en återgivning av böljande linjer som korsar varandra.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av den första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 15 maj 2014 (ärende R 1952/2013-1), ogiltigförklaras såvitt avser följande varor: "Konstgjorda lemmar, ögon och tänder", "Suturmateriel, Kirurgiskt suturmateriel för operationsändamål" och "Djurhudar och pälskinn".
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Birkenstock Sales GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta hälften av de kostnader som uppkommit för EUIPO. EUIPO ska bära hälften av sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 351, 6.10.2014.

Tribunalens dom av den 10 november 2016 – Polo Club mot EUIPO – Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN)

(Mål T-67/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invädningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN — De äldre EU-figurmärkena BEVERLY HILLS POLO CLUB — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Framläggande av ytterligare bevisning — Utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 76.2 i förordning nr 207/2009 — Målet återförvisas delvis till invädningsenheten — Artikel 64.1 och 64.2 i förordning nr 207/2009)

(2017/C 006/40)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Polo Club (Gassin, Frankrike) (ombud: advokaten D. Masson)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: inledningsvis V. Melgar och H. Kunz, därefter H. O'Neil)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Lifestyle Equities CV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna D. Russo och V. Wellens)

Saken

Överklagande av beslutet från EUIPO:s femte överklagandenämnd av den 21 november 2014 (ärende R 1882/2013-5) om ett invändningsförfarande mellan Lifestyle Equities och Polo Club.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Polo Club ska ersätta rättegångskostnaderna i förevarande förfarande.

⁽¹⁾ EUT C 118, 13.4.2015.

Tribunalens dom av den 9 november 2016 – Trivisio Prototyping mot kommissionen

(Mål T-184/15) ⁽¹⁾

(Finansiellt stöd — Sjätte ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration — Kontrakt avseende projekten ULTRA, CINESPACE och IMPROVE — Delvis omkvalificering av talan — Beslut som utgör exekutionstitel — Artikel 299 FEUF — Skiljedomsklausul — Ersättningsgilla kostnader — Återbetalning av erlagda belopp)

(2017/C 006/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Trivisio Prototyping GmbH (Trier, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaterna A. Bartosch och A. Böhlke, därefter A. Böhlke)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Delaude och F. Moro, biträdda av advokaterna R. van der Hout och S. Blazek)

Saken

Dels en begäran med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2015) 633 final av den 2 februari 2015 om återbetalning av ett sammanlagt belopp på 385 112,19 euro jämte ränta, dels en begäran med stöd av artikel 272 FEUF om fastställande av att den fordran som kommissionen påstår sig ha gentemot Trivisio Prototyping inte existerar.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Trivisio Prototyping GmbH ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 262, 10.8.2015.

Tribunalens dom av den 9 november 2016 – Smarter Travel Media mot EUIPO (SMARTER TRAVEL)**(Mål T-290/15) ⁽¹⁾****(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket SMARTER TRAVEL — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och 7.1 c och 7.2 i förordning (EG) nr 207/2009 — Likabehandling)**

(2017/C 006/42)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Smarter Travel Media LLC (Boston, Massachusetts, Förenta staterna) (ombud: advokaten P. Olson)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 20 mars 2015 (ärende R 1986/2014-2) om en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurkännetecknet SMARTER TRAVEL.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Smarter Travel Media LLC ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 262, 10.8.2015.

Tribunalens dom av den 17 november 2016 – Vince mot EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY)**(Mål T-315/15) ⁽¹⁾****(Unionsvarumärke — Ansökan om registrering som unionsvarumärke av ordelementet ELECTRIC HIGHWAY — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009)**

(2017/C 006/43)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Dale Vince (Stroud, Förenade kungariket) (ombud: B. Longstaff, barrister)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Bonne)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 3 mars 2015 (ärende R 1442/2014-5) avseende en ansökan om registrering av ordelementet ELECTRIC HIGHWAY som unionsvarumärke.

Domslut

- 1) Talan ogillas.

2) Dale Vince ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 406, 7.12.2015.

Tribunalens dom av den 8 november 2016 – For Tune mot EUIPO – Gastwerk Hotel Hamburg (fortune)

(Mål T-579/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket fortune — Det äldre tyska ordmärket FORTUNE-HOTELS — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 006/44)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: For Tune sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ombud: advokaten K. Popławska)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Gastwerk Hotel Hamburg GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 7 augusti 2015 (ärende R 2808/2014-5) om ett invändningsförfarande mellan Gastwerk Hotel Hamburg och For Tune.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *For Tune sp. z o.o. ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 398, 30.11.2015.

Tribunalens dom av den 17 november 2016 – Fedtke mot EESK

(Mål T-157/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Rättsakt som enbart utgör en bekräftelse — Nya och väsentliga omständigheter — Bevisbörda)

(2017/C 006/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Ingrid Fedtke (Wezembeek-Oppem, Belgien) (ombud: advokat M.-A. Lucas)

Övrig part i målet: Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) (ombud: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal och L. Camarena Januzec biträdda av advokat B. Wägenbaur)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) den 5 februari 2016, Fedtke/EESK (F-107/15, EU:F:2016:15), med yrkande om ogiltigförklaring av detta beslut.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) den 5 februari 2016, Fedtke/EESK (F-107/15) ogiltigförklaras.
- 2) Målet hänvisas till en annan avdelning vid Tribunalen än den som avgjort detta överklagande.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 191, 30.5.2016.

Tribunalens beslut av den 9 november 2016 – Biofa mot kommissionen

(Mål T-746/15) ⁽¹⁾

**Talan om ogiltigförklaring — Växtskyddsmedel — Genomförandeförordning (EU) 2015/2069 —
Godkännande av allmänkemikalien natriumvätekarbonat — Villkoret direkt berörd ej uppfyllt —
Avvisning**

(2017/C 006/46)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Biofa AG (Münsingen, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaterna C. Stallberg och S. Knoblich, därefter advokaten C. Stallberg)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Ondrůšek, G. von Rintelen och F. Moro)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2069 av den 17 november 2015 om godkännande av allmänkemikalien natriumvätekarbonat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (EUT L 301, 2015, s. 42).

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) Det saknas anledning att pröva Konungariket Danmarks interventionsansökan.
- 3) Biofa AG ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.
- 4) Konungariket Danmark ska bära sina rättegångskostnader för interventionsansökan.

⁽¹⁾ EUT C 59, 15.2.2016.

Tribunalens beslut av den 7 oktober 2016 – Slovenien mot kommissionen(Mål T-12/16) ⁽¹⁾

(EGFJ och EjFLU — Utgifter som undantagits från finansiering — Betalningar som verkställts av Slovenien — Antagandet av det genomförandebeslut (EU) 2016/1059 — Anledning saknas att döma i saken)

(2017/C 006/47)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter

Sökande: Republiken Slovenien (ombud: L. Bembič)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Rous Demiri och D. Triantafyllou)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/2098 av den 13 november 2015, om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT 2015, L 303, s. 35), i den mån som beslutet berör Republiken Slovenien.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Republiken Sloveniens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 98, 14.3.2016.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 11 november 2016 – Solelec m.fl. mot parlamentet

(Mål T-281/16 R)

(Interimistiskt förfarande — Offentliga bygg- och anläggningskontrakt — Anbudsförfarande — Elarbeten (starkström) inom ramen för utvidgningen och renoveringen av parlamentets byggnad "Konrad Adenauer" i Luxemburg — Avslag på en anbudsgivares anbud och tilldelning av kontraktet till en annan anbudsgivare — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2017/C 006/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Solelec SA (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Mannelli & Associés SA (Bertrange), Paul Wagner et fils SA (Luxemburg), Socom SA (Foetz) (ombud: advokaten S. Marx)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: M. Mraz och L. Chrétien)

Saken

Begäran med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av dels parlamentets beslut av den 27 maj 2016 om att avslå sökandenas anbud avseende lott nr 75 i en upphandling med referensnummer INLO-D-UPIL-T-15-AO6, rörande utvidgningen och renoveringen av parlamentets byggnad "Konrad Adenauer" i Luxemburg, dels beslutet att tilldela kontraktet för denna lott till en annan anbudsgivare.

Avgörande

- 1) *Det interimistiska yrkandet avslås.*
- 2) *Beslutet av den 9 juni 2016 i mål T-281/16 R återkallas.*
- 3) *Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.*

Talan väckt den 25 oktober 2016 – La Quadrature du Net m.fl mot kommissionen**(Mål T-738/16)**

(2017/C 006/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: La Quadrature du Net (Paris, Frankrike), French Data Network (Amiens, Frankrike), Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs (Fédération FDN) (Amiens) (ombud: advokaten H. Roy,)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/1250 av den 12 juli 2016 strider mot artiklarna 7, 8 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och
- ogiltigförklara detta beslut.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) till följd av den allmänna karaktären hos de insamlingar som tillåts av USA:s regelverk. Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/1250 av den 12 juli 2016 enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om huruvida ett adekvat skydd säkerställs genom skölden för skydd av privatlivet i EU och Förenta staterna (nedan kallat det överklagade beslutet) innebar ett sådant åsidosättande då det inte fastställs att USA:s regelverk bland annat äventyrar det väsentliga innehållet i den grundläggande rätten till respekt för privatlivet, vilken föreskrivs i artikel 7 i stadgan.
 2. Andra grunden: Åsidosättande av stadgan genom att det i det överklagade beslutet felaktigt fastställs att skölden för skydd av uppgifter i EU och Förenta staterna erbjuder en skyddsnivå såvitt avser de grundläggande rättigheterna vilken i huvudsak motsvarar skyddsnivån inom unionen trots att de tillåtna åtgärderna enligt USA:s regelverk inte är begränsade till de absolut nödvändiga.
 3. Tredje grunden: Åsidosättande av stadgan i den mån som avsaknaden av ett effektivt rättsmedel i USA:s regelverk inte beaktades i det överklagade beslutet, i vilket det, trots denna avsaknad, fastställdes att skyddsnivån motsvarade unionens.
 4. Fjärde grunden: Åsidosättande av stadgan genom att det i det överklagade beslutet felaktigt fastställs att skölden för skydd av uppgifter i EU och Förenta staterna erbjuder en skyddsnivå såvitt avser de grundläggande rättigheterna vilken i huvudsak motsvarar skyddsnivån inom unionen, och detta oberoende av att USA:s regelverk saknar bestämmelser om oberoende kontroll.
-

Talan väckt den 28 oktober 2016 – BPCE mot ECB**(Mål T-745/16)**

(2017/C 006/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: BPCE (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Gosset-Grainville, C. Renner och P. Kupka)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska centralbankens beslut nr ECB/SSM/2016-9695005MSXI0YEMGDF46/195 av den 24 augusti 2016, och
- under alla omständigheter förplikta Europeiska centralbanken att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Europeiska centralbanken (ECB) var inte behörig att meddela beslutet av den 24 augusti 2016, varigenom sökanden fick avslag på sin ansökan om att beviljas undantag från att exponeras gentemot Caisse des dépôts et consignations, vilket följer av de centraliserade fonder som samlats in inom ramen för det reglerade sparandet, vid beräkningen av bruttosoliditetsgraden (nedan kallat det angripna beslutet), eftersom ECB inte var behörig att vägra att bevilja det begärda undantaget efter att ha konstaterat att samtliga de villkor som uppställdes i de tillämpliga unionsbestämmelserna var uppfyllda.
2. Andra grunden: Svaranden har gjort en felaktig rättstillämpning i flera avseenden. Sökanden anser nämligen att även om det antas att ECB hade behörighet att anta det angripna beslutet är nämnda beslut inte giltigt, eftersom det är behäftat med felaktig rättstillämpning i flera avseenden med hänsyn till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1) (nedan kallad förordning nr 575/2013), och unionslagstiftarens avsikter på grund av att ECB har tolkat den aktuella förordningen fel, och således har meddelat ett beslut som
 - strider mot målen och syftet med bestämmelserna om bruttosoliditetsgraden genom att inte endast åsidosätta målet med förordningen om bruttosoliditetsgraden som sådan utan även lagstiftarens avsikt som befästs genom antagandet av artikel 429.14 i förordning nr 575/2013,
 - ändrar grundbestämmelsen genom beaktandet av två nya villkor som inte omfattas av den aktuella bestämmelsen, och
 - medför att artikel 429/14 i förordning nr 575/2013 förlorar sin ändamålsenliga verkan.
3. Tredje grunden: Det angripna beslutet är behäftat med felaktig rättstillämpning i flera avseenden. I synnerhet vad avser typen av reglerade och centraliserade sparfonder, konsekvenserna av att fonderna fördes upp på bankens balansräkning och effekten av justeringsmekanismen på de centraliserade beloppen.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av flera allmänna rättsprinciper i unionsrätten, nämligen proportionalitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen och principen om god förvaltningssed i den mån ECB inte iakttagit sin omsorgsplikt.
5. Femte grunden: Motiveringen i det angripna beslutet är bristande, eftersom ECB var skyldig att ge en mer utförlig motivering och nämnda beslut är otillräckligt och tvetydigt.

Talan väckt den 28 oktober 2016 – Stemcor London och Samac Steel Supplies mot kommissionen**(Mål T-749/16)**

(2017/C 006/51)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Stemcor London Ltd (London, Förenade kungariket), Samac Steel Supplies Ltd (London) (ombud: advokaterna F. Di Gianni och C. Van Hemelrijck)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1329 av den 29 juli 2016 om uttag av den preliminära antidumpningstullen på import av vissa kallvalsade platta produkter av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryska federationen (EUT L 210, 2016, s. 27), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Den tolkning och tillämpning av villkoret "importörens medvetenhet" i artikel 10.4 c i den grundläggande antidumpningsförordningen (EU) 2016/1036 som gjorts är felaktig och rättsstridig.
 - Första delgrunden: Den tolkning som finns i förordning (EU) 2016/1329 (den omtvistade förordningen) av det villkor som avser importörens medvetenhet enligt artikel 10.4 c i den grundläggande antidumpningsförordningen (EU) 2016/1036 är felaktig och rättsstridig.
 - Andra delgrunden: En tolkning av artikel 10.4 c i den grundläggande antidumpningsförordningen (EU) 2016/1036 enligt väl etablerade metoder för tolkning av unionsrätten och WTO:s antidumpningsavtal visar att kommissionen, för att kunna fastställa om ett sådant villkor är uppfyllt, måste uppskatta importörens faktiska kunskap.
2. Andra grunden: Fastställandet av villkoret avseende "betydande ökning av import" grundades felaktigt på en period som inleddes den första hela kalendermånad som följde efter offentliggörandet av tillkännagivandet om inledande av undersökningen i den officiella tidningen och avslutades den sista hela månaden innan de provisoriska åtgärderna infördes.
3. Tredje grunden: Den tolkning som följdes i den omtvistade förordningen av villkoret avseende en "allvarlig undergrävning av den positiva verkan" som föreskrivs i artikel 10.4 d i den grundläggande antidumpningsförordningen (EU) 2016/1036 är felaktig och rättsstridig.
 - Första delgrunden: Kommissionen gjorde felaktigt en helhetsbedömning av villkoret avseende en "allvarlig undergrävning av den positiva verkan" som föreskrivs i artikel 10.4 d i grundförordningen, medan den skulle ha gjort en individuell bedömning av varje importörs agerande för att fastställa om den importörens import bidrog till att allvarligt undergräva den positiva verkan av tullarna.
 - Andra delgrunden: Den omtvistade förordningen är bristfällig, eftersom det däri dras slutsatsen att den retroaktiva tillämpningen av antidumpningstullar som ägde rum under registreringsperioden skulle förhindra den positiva verkan av tullarna från att allvarligt undergrävas.

Talan väckt den 28 oktober 2016 – FV mot rådet**(Mål T-750/16)**

(2017/C 006/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* FV (Rhode-St-Genèse, Belgien) (ombud: advokaterna L. Levi och A. Tymen)*Svarande:* Europeiska unionens råd**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan upptas till sakprövning och bifall den, och följaktligen
- ogiltigförklara beslutet om den 8 december 2015 som antagits på grundval av artikel 42c i tjänsteföreskrifterna,
- vid behov, ogiltigförklara beslutet av den 19 juli 2016 genom vilket sökandens klagomål av den 8 mars 2016 avslogs,
- förplikta svaranden att betala skadestånd på 151 101 euro för den materiella skada som sökanden lidit, vilket belopp sökanden förbehåller sig rätten att ändra under målets handläggning,
- förplikta svaranden att betala skadestånd på 70 000 euros för den ideella skada som sökanden lidit, vilket belopp fastställts i enlighet med rätt och billighet (*ex aequo et bono*),
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

- Den första grunden avser en invändning om ogiltighet som riktar sig mot artikel 42c i tjänsteföreskrifterna för Europeiska unionens tjänstemän och övriga anställda, ett åsidosättande av artiklarna 20 och 21 i Europeiska Unionen stadga om de grundläggande rättigheterna, ett åsidosättande av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EGT, L 303, s. 16), och ett åsidosättande av artikel 1d i tjänsteföreskrifterna.
- Den andra grunden avser ett åsidosättande av artikel 42c i tjänsteföreskrifterna, ett åsidosättande av personalmeddelande nr 71/15 som syftar till att informera om genomförandet av artikel 42c i tjänsteföreskrifterna, samt uppenbara förbiseenden och felaktigheter vad gäller de faktiska och rättsliga omständigheterna i de skäl som ledde till att sökanden ålades ledighet.
- Den tredje grunden avser ett åsidosättande av rätten att yttra sig och av rätten till försvar.
- Den fjärde grunden avser ett åsidosättande av omsorgsplikten.
- Den femte grunden avser ett maktmissbruk.

Talan väckt den 28 oktober 2016 – Confédération Nationale du Crédit Mutuel mot ECB**(Mål T-751/16)**

(2017/C 006/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* Confédération Nationale du Crédit Mutuel (Paris, Frankrike) (ombud: advokat Grégoire)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- med stöd av artikel 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ogiltigförklara Europeiska centralbankens beslut av den 24 augusti 2016, som fattades med anledning av Crédit Mutuels ansökan om tillstånd att utesluta exponeringar mot offentliga organ från beräkningen av bruttosoliditetsgraden, i enlighet med artikel 429.14 i förordning (EU) nr 575/2013, för Crédit Mutuel och alla enheter i koncernen för vilka en bruttosoliditetsgrad ska beräknas (ECB/SSM/2016 – 9695000CG7B84NLR5984/92), och
- förplikta Europeiska centralbanken att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Europeiska centralbanken överskred sina befogenheter när beslutet antogs. Enligt sökande har Europeiska centralbanken (ECB) endast behörighet att, i syfte att säkerställa den konkreta tillämpningen och utan att skärpa dem eller bedöma deras relevans, kontrollera om villkoren för att ett institut ska kunna ges undantag från reglerna om beräkning av bruttosoliditetsgraden är uppfyllda, sådana de slutligt och närmare bestämt fastställs av kommissionen, med stöd av en exklusiv kompetens, genom en delegerad förordning som ska beakta särdragen hos den Europeiska unionens bank- och finansmarknad.
2. Andra grunden, som är subsidiär i förhållande till den första grunden: Europeiska centralbanken har gjort en felaktig rättstillämpning vid antagandet av det angripna beslutet. Enligt sökanden ska exponeringar mot offentliga organ, eftersom de likställs med exponeringar mot den nationella regeringen, inte anses motsvara någon risk när de anges i dennes nationella valuta.
3. Tredje grunden, som är subsidiär i förhållande till den första och den andra grunden: En uppenbart oriktig bedömning. Enligt sökanden är det angripna beslutet uppenbart inte ändamålsenligt i förhållande till målen för tillsynskraven, med hänsyn till särdragen för det reglerade sparandet, och uppenbart oproportionellt med avseende på de negativa konsekvenser som beslutet innebär för det berörda institutet.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten och principen om god förvaltning, eftersom ECB varken undersökt eller beaktat alla relevanta uppgifter i förevarande fall.

**Överklagande ingett den 2 november 2016 – Euro Castor Green mot EUIPO – Netlon France
(Gallerverk)**

(Mål T-756/16)

(2017/C 006/54)

Överklagandet är avfattat på franska

Parter

Klagande: Euro Castor Green (Bagnolet, Frankrike) (ombud: advokat B. Lafont)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Netlon France (Saint Saulve, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Klaganden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 001 197 966 0001

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 11 augusti 2016 i ärende R 754/2014-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att överklagandet, och dess bilagor, kan tas upp till prövning,
- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 5 i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 3.1 b i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 6 i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 8.1 i förordning nr 6/2002.

Talan väckt den 28 oktober 2016 – Société générale mot ECB

(Mål T-757/16)

(2017/C 006/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Société générale (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Gosset-Grainville, C. Renner och P. Kupka)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska centralbankens beslut nr ECB/SSM/2016-02RNE8IBXP4ROTD8PU41/72 av den 24 augusti 2016, och
- under alla omständigheter förplikta Europeiska centralbanken att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Europeiska centralbanken (ECB) var inte behörig att meddela beslutet av den 24 augusti 2016, varigenom sökanden fick avslag på sin ansökan om att beviljas undantag från att exponeras gentemot Caisse des dépôts et consignations, vilket följer av de centraliserade fonder som samlats in inom ramen för det reglerade sparandet, vid beräkningen av bruttosoliditetsgraden (nedan kallat det angripna beslutet), eftersom ECB inte var behörig att vägra att bevilja det begärda undantaget efter att ha konstaterat att samtliga de villkor som uppställdes i de tillämpliga unionsbestämmelserna var uppfyllda.
2. Andra grunden: Svaranden har gjort en felaktig rättstillämpning i flera avseenden. Sökanden anser nämligen att även om det antas att ECB hade behörighet att anta det angripna beslutet är nämnda beslut inte giltigt, eftersom det är behäftat med felaktig rättstillämpning i flera avseenden med hänsyn till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1) (nedan kallad förordning nr 575/2013), och unionslagstiftarens avsikter på grund av att ECB har tolkat den aktuella förordningen fel, och således har meddelat ett beslut som
 - strider mot målen och syftet med bestämmelserna om bruttosoliditetsgraden genom att inte endast åsidosätta målet med förordningen om bruttosoliditetsgraden som sådan utan även lagstiftarens avsikt som bekrästs genom antagandet av artikel 429.14 i förordning nr 575/2013,

- ändrar grundbestämmelsen genom beaktandet av två nya villkor som inte omfattas av den aktuella bestämmelsen, och
 - medför att artikel 429/14 i förordning nr 575/2013 förlorar sin ändamålsenliga verkan.
3. Tredje grunden: Det angripna beslutet är behäftat med felaktig rättstillämpning i flera avseenden. I synnerhet vad avser typen av reglerade och centraliserade sparfonder, konsekvenserna av att fonderna fördes upp på bankens balansräkning och effekten av justeringsmekanismen på de centraliserade beloppen.
 4. Fjärde grunden: Åsidosättande av flera allmänna rättsprinciper i unionsrätten, nämligen proportionalitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen och principen om god förvaltningssed i den mån ECB inte iakttagit sin omsorgsplikt.
 5. Femte grunden: Motiveringen i det angripna beslutet är bristande, eftersom ECB var skyldig att ge en mer utförlig motivering och nämnda beslut är otillräckligt och tvetydigt.

Talan väckt den 31 oktober 2016 – Crédit Agricole mot ECB

(Mål T-758/16)

(2017/C 006/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Crédit Agricole SA (Montrouge, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Champsaur och A. Delors)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- på grundval av artiklarna 256 FEUF och 263 FEUF ogiltigförklara beslut ECB/SSM/2016 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/165 som antogs av Europeiska centralbanken den 24 augusti 2016,
- förplikta Europeiska centralbanken att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Den första grunden avser att Europeiska Centralbanken (ECB) gjorde en felaktig rättstillämpning i samband med tolkningen av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2103, s. 1; nedan kallad förordning nr 575/2013).

Sökanden har bland annat anfört nedanstående kritik mot ECBs beslut av den 24 augusti 2016, varigenom ECB avslog sökandens ansökan om godkännande av att utesluta den offentliga sektorns exponering vid beräkningen av bruttosoliditetsgrad (nedan kallat det angripna beslutet):

- Beslutet strider mot den europeiska lagstiftarens intention och de mål som eftersträvas med förordning nr 575/2013.
 - Beslutet fråntar artikel 429.14 i nämnda förordning all ändamålsenligt verkan.
 - Beslutet innebär att ECB inkräftar på den europeiska lagstiftarens behörighet befogenhet.
2. Den andra grunden avser att det angripna beslutet innehåller en uppenbart oriktig bedömning genom tillsynsbedömningen av den risk som är förknippad med det lagstadgade sparandet, i och med att ECB underlät att beakta den rättsliga ramen och de empiriska uppgifterna rörande detta sparande samt det relevanta förhållandet med Europeiska bankmyndigheten. Vidare gjorde ECB en sådan uppenbart oriktig bedömning även när det gäller risken för bruttosoliditeten som beträffande övriga risker avseende sparandet som ska beaktas.

3. Den tredje grunden avser att det angripna beslutet innehåller ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen, dels genom att det åsidosätter den allmänna proportionalitetsprincipen som följer av artikel 5 i Fördraget om Europeiska Unionen, dels genom att det inte beaktade de särskilda krav som följer av proportionalitetsprincipen i tillsynsärenden, det vill säga att tillsynskraven ska anpassas till bankens företagsmodell och de risker som är förenade med denna för den finansiella sektorn och för ekonomin.

Överklagande ingett den 4 november 2016 – Basil mot EUIPO – Artex (Cykelkorgar)

(Mål T-760/16)

(2017/C 006/57)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Basil BV (Silvolde, Nederländerna) (ombud: advokaterna N. Weber och J. von der Thüsen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Artex SpA (Zeno di Cassola, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Klaganden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 142 245-0001

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 7 juli 2016 i ärende R 535/2015-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och i förekommande fall Artex SpA att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 52.3 i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 7 i förordning nr 6/2002, åsidosättande av bevisbördeprinciper och åsidosättande av grundläggande bevisvärderingsregler.
- Åsidosättande av artikel 6 i förordning nr 6/2002.

Talan väckt den 31 oktober 2016 – PY mot EUCAP Sahel Niger

(Mål T-763/16)

(2017/C 006/58)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: PY (Souffelweyersheim, Frankrike) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Tymen)

Svarande: EUCAP Sahel Niger (Niamey, Niger)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förklara att talan kan tas upp till prövning och bifalla talan,

och följaktligen

— fastställa missionens ansvar i den mening som avses i artikel 340 FEUF,

— förordna att skadestånd ska betalas för sökandens materiella skada,

— förordna att skadestånd ska betalas för sökandens ideella skada med 70 000 euro, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund, nämligen att Mission EUCAP Sahel Niger (nedan kallat missionen) gjort sig skyldig till avtalsbrott och därför är skadeståndsskyldigt, i den mening som avses i artikel 340 FEUF.

Sökanden, en tidigare anställd vid missionen, gör gällande att missionen gjort sig skyldig till avtalsbrott med avseende på interna utredningar och förfaranden för att skydda offer när en anmälan om trakasserier gjorts på arbetsplatsen. På grund av missionens passivitet och dess underlåtenhet att inleda en intern utredning, fortsatte, och förvärrades, de trakasserier som sökanden hade anmält. Detta skadade allvarligt sökandens hälsotillstånd och ledde till att sökanden akut måste åka hem. Sökanden hade inte kunnat återuppta sin tjänst innan anställningskontraktet löpte ut.

Sökanden yrkar därför skadestånd för ideell skada, till följd av att sökanden varit tvungen att utstå trakasserierna, trots att de anmälts, under många månader, vilket missionen hade kunnat förhindra, till följd av det framtvingade uppehållet i sökandens yrkesverksamhet och, slutligen, till följd av försämringen av sökandens hälsotillstånd, bland annat den depression sökanden lidit av sedan dess. Sökanden yrkar vidare skadestånd för materiell skada till följd av förlusten av sin lön redan efter 30 sjukdagar och förlusten av chansen att kunna förnya sitt anställningskontrakt.

Överklagande ingett den 5 november 2016 – Grupo Ganaderos de Fuerteventura mot EUIPO (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)

(Mål T-765/16)

(2017/C 006/59)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Grupo Ganaderos de Fuerteventura, SL (Puerto del Rosario, Spanien) (ombud: advokat E. Manresa Medina)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementen "EL TOFIO El sabor de CANARIAS"

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 28 juli 2016 i ärende R 1404/2015-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 c och j i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 7 november 2016 – Hércules Club de Fútbol mot kommissionen

(Mål T-766/16)

(2017/C 006/60)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Spanien) (ombud: advokaterna S. Rating och Y. Martínez Mata)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2016)4060 final, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det angripna beslutet avser, i den del som Hércules hänför sig till, ett lån som uppgår till 18 miljoner euro som ett privat organ beviljat Fundación de la Comunidad Valenciana Hércules de Alicante, ett annat privat organ som använt en betydande del av lånet för att förvärva andelar i Hércules CF i samband med en ökning av dess kapital. Säkerhet för nämnda lån ställdes av ett offentligt finansieringsorgan, Institut Valencià de Finances.

Kommissionen anser att Hércules CF, som en följd härav, ska anses ha beviljats statligt stöd, bestående i skillnaden mellan den faktiska kostnaden för det lån för vilket säkerhet ställts och den kostnad som Hércules CF skulle ha haft om lånet beviljats på marknadsmässiga villkor, varvid nämnda skillnad ska beräknas med beaktande av perioden från beviljandet av lånet till antagandet av det angripna beslutet.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Felaktig tillämpning av kommissionens meddelande avseende tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EUF-fördraget på statliga stöd som består i ställda säkerheter.
 - Sökanden gör gällande att den inte utgör ett "företag i svårigheter" i den mening som avses i riktlinjerna från år 2004 och att man i samband med att lånet beviljades beaktade risken för utebliven betalning och motgaranti för lånet.
2. Andra grunden: Inverkan på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna föreligger inte.
 - Sökanden gör alternativt härvid gällande att Hércules CF inte kunde delta i tävlingar på Europnivå och att det påstådda stödet inte gett klubben någon konkurrensfördel.

3. Tredje grunden:

- Sökanden gör alternativt gällande att det påstådda stödet beräknats på fel sätt.

Talan väckt den 31 oktober 2016 – BNP Paribas mot ECB

(Mål T-768/16)

(2017/C 006/61)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: BNP Paribas (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Champsaur och A. Delors)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- med stöd av artiklarna 256 FEUF och 263 FEUF ska ogiltigförklara beslut ECB/SSM/2016 – ROMUWSFPU8MP-RO8K5P83/136 som antogs av Europeiska centralbanken den 24 augusti 2016, och
- förplikta Europeiska centralbanken att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Europeiska centralbanken (ECB) gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den tolkade bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, s. 1) (nedan kallad förordning nr 575/2013).

Sökanden har bland annat gjort gällande att ECB:s beslut av den 24 augusti 2016 att avslå sökandens begäran om tillstånd att inte ta upp exponeringar mot den offentliga sektorn vid beräkningen av bruttosoliditetsgraden (nedan kallat det överklagade beslutet)

- Strider mot EU-lagstiftarens avsikter och de mål som eftersträvas med förordning nr 575/2013,
 - helt berövar artikel 429.14 i nämnda förordning dess ändamålsenliga verkan, och
 - innebär att ECB inkräktade på EU-lagstiftarens befogenheter.
2. Andra grunden: Det är uppenbart att kreditriskbedömningen avseende det förvaltade sparkapitalet i det överklagade beslutet är felaktig, då ECB underlät att beakta tillämpliga rättsliga bestämmelser och empiriska uppgifter avseende detta sparkapital samt de relevanta rapporterna från Europeiska bankmyndigheten, samt gjorde sig skyldig till oriktig bedömning med avseende på såväl risken för låg bruttokonsoliditet som med avseende på andra stabilitetsrisker och närbeliggande risker.
 3. Tredje grunden: Proportionalitetsprincipen åsidosattes i det överklagade beslutet i den mån som beslutet dels åsidosätter den allmänna proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen, dels inte uppfyller de specifika krav som följer av proportionalitetsprincipen med avseende på tillsyn, vilka innebär att tillsynskraven anpassas efter bankens affärsmodell och de risker som den innebär för finanssektorn och ekonomin.

Talan väckt den 2 november 2016 – Korwin-Mikke mot parlamentet**(Mål T-770/16)**

(2017/C 006/62)

*Rättegångsspråk: franska***Parter***Sökande:* Janusz Korwin-Mikke (Jozefow, Polen) (ombud: advokaten M. Cherchi)*Svarande:* Europaparlamentet**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ta upp talan till sakprövning och bifalla talan och således
- ogiltigförklara det beslut som fattades av Europaparlamentets presidium den 1 augusti 2016,
- ogiltigförklara det tidigare beslut som fattades av Europaparlamentets talman den 5 juli 2016 om att påföra samma sanktioner,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta den ekonomiska och ideella skada som åsamkats av de angripna besluten, det vill säga utge 13 306 euro till sökanden, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 166 i Europaparlamentets arbetsordning, åsidosättande av unionsmedborgarnas yttrandefrihet – till följd av den särskilda omständigheten att de yttranden som avses i besluten fälldes av en ledamot av Europaparlamentet vid utövande av uppdraget och i parlamentet – och ett åsidosättande av den motiveringsskyldighet som gäller för unionens rättsakter.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principen att unionens rättsakter ska motiveras, åsidosättande av artikel i Europakonventionen om mänskliga rättigheter och/eller ett åsidosättande av den allmänna principen om opartiskhet.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 6 Europakonventionen om mänskliga rättigheter, av rätten till försvar och av artikel 166.1 i Europaparlamentets arbetsordning.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av principen om att institutionernas rättsakter ska motiveras samt åsidosättande av proportionalitetsprincipen och principen om *ne bis in idem*.

Överklagande ingett den 7 november 2016 – Consejo Regulador del Cava mot EUIPO – Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)**(Mål T-774/16)**

(2017/C 006/63)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* Consejo Regulador del Cava (Villafranca del Penedès, Spanien) (ombud: advokaten C. Prat)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (Tain L'Hermitage, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke i färg innehållande ordelementen "CAVE DE TAIN" – EU-varumärke nr 11 345 824

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 5 september 2016 i ärende R 980/2015-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del överklagandenämnden inte förklarade det omtvistade EU-varumärket ogiltigt med avseende på "mousserande viner med ursprungsbeteckning", och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 52.1 a i förordning nr 207/2009, jämförd med artiklarna 102.1 b och 103.2 b i förordning nr 1308/2013.

Överklagande ingett den 8 november 2016 – Mediaexpert mot EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert)

(Mål T-780/16)

(2017/C 006/64)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Mediaexpert sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ombud: advokat J. Aftyka)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Mediaexpert S.A. (Warszawa, Polen)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke i svart, gult och vitt innehållande ordelementet "mediaexpert" – EU-varumärke nr 11 674 132

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 11 augusti 2016 i ärende R 2583/2015-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara annulleringsenhetens beslut av den 29 oktober 2015 i ogiltighetsförfarande N 000009371 C,
- återförvisa ärendet till EUIPO för att den ska ändra sitt beslut i sak och förklara EU-varumärke nr 11 674 132 ogiltigt för samtliga klasser som avses med ansökan, och
- förplikta EUIPO att ersätta de kostnader som uppkommit för klaganden med anledning av förfarandet vid annulleringsenheten och överklagandenämnden samt rättegången vid tribunalen.

Grund

- Åsidosättande av artikel 53.1 a, jämförd med artikel 8.1 a och b, i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 1 november 2016 – Pilla mot kommissionen och EACEA

(Mål T-784/16)

(2017/C 006/65)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Rinaldo Pilla (Venafro, Italien) (ombud: advokat A. Silvestri)

Svarande: Europeiska kommissionen och Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (EACEA)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förordna om inhibition av det pågående urvalsförfarandet och ogiltigförklara, i dess helhet, beslut Ares(2016) 49330111 av den 2 september 2016 genom vilket kommissionens generaldirektorat för utbildning och kultur avslög Rinaldo Pillas ansökan i det aktuella finansieringsprojektet, på grund av att beslutet utgör ett allvarligt lagbrott, alternativt ogiltigförklara urvalsförfarandet i dess helhet på grund av det är olagligt, eller
- om tribunalen inte skulle fastställa att Rinaldo Pillas ansökan om projektfinsiering ska bifallas, förplikta svarandena att betala skadestånd till sökanden för uteblivna möjligheter till följd av det oberättigade och omotiverade beslutet att utesluta honom från det aktuella europeiska finansieringsprojektet, i första hand med 1 050 000 euro och i andra hand med 400 000 euro.

Grunder och huvudargument

Talan avser det beslut genom vilket sökanden uteslöts från urvalsförfarandet i det aktuella europeiska finansieringsprojektet (Call for proposals EAC/S05/2016, Support for a preparatory action to create an EU Festival Award and an EU Festival Label in the field of Culture: EFEE (Europe for Festivals – Festivals for Europe))

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Allvarligt åsidosättande av avdelning I i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003, av artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, s. 320), samt av rådets prognoser av den 17 december 2013 och av artikel 1.821 i 2016 års stabilitetslag.
 - Till utveckling av den första grunden har sökanden gjort gällande följande. När det gäller tillgång till strukturfonderna är en person som utövar ett fritt yrke, även om vederbörande inte är medlem i en yrkesorganisation, att betrakta som ett företag, oavsett vilken rättslig form det har. Fria yrkesutövare kan få tillgång till fonderna för vetenskaplig forskning samt kulturell och industriell innovation. Det har i det angripna beslutet inte beaktats att 2016 års stabilitetslag, som införlivar en EU-rekommendation från år 2013, anger att fria yrkesutövare ska betraktas som företag. Sökanden ska anses utgöra en lämplig sökande, eftersom han utövar ett fritt yrke och är registrerad för mervärdesskatt
2. Andra grunden: Ersättning för liden skada
 - Till utveckling av den andra grunden har sökanden gjort gällande följande. Det förhållandet att han uteslöts från urvalsförfarandet orsakade honom allvarlig skada. Det står nämligen klart att uteslutandet av projektet "VENAFRO EUROPEAN FESTIVAL OF LITERATURE" innebar en utebliven möjlighet – som det överläts till tribunalen att göra en skälighetsbedömning av – med hänsyn till projektets betydelse och art. Enligt sökanden kan skadan endast anses uppgå till samma belopp som själva den aktuella finansieringen.

Överklagande ingett den 9 november 2016 – BSH Electrodomesticos España mot EUIPO – DKSH International (Ufesa)

(Mål T-785/16)

(2017/C 006/66)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: BSH Electrodomesticos España, SA (Huarte-Pamplona, Spanien) (ombud: advokaten M. de Justo Bailey)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: DKSH International Ltd. (Zürich, Schweiz)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "Ufesa" – Registreringsansökan nr 10 857 29

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 13 juli 2016 i ärende R 1691/2015-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b och 8.5 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 9 november 2016 – Krasnyiy oktyabr mot EUIPO – Kondyterska korporatsiia "Roshen" (CRABS)

(Mål T-795/16)

(2017/C 006/67)

Överklagandet är avfattat på engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Moscow Confectionery Factory "Krasnyiy oktyabr" OAO (Moskva, Ryssland) (ombud: advokaterna O. Spuhler och M. Geitz)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Dochirnie pidpriemstvo Kondyterska korporatsiia "Roshen" (Kiev, Ukraina)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av figurmärke innehållande ordelementet "CRABS" – Registreringsansökan nr 1 186 110

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 11 augusti 2016 i ärende R 2507/2015-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 11 november 2016 – CEDC International mot EUIPO – Underberg (Formen på ett grönbrunt grässtrå i en flaska)

(Mål T-796/16)

(2017/C 006/68)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: CEDC International sp. z o.o. (Oborniki Wielkopolskie, Polen) (ombud: advokaten M. Siciarek)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Underberg AG (Dietlikon, Schweiz)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Tredimensionellt EU-varumärke (Formen på ett grönbrunt grässtrå i en flaska) – Registreringsansökan nr 33 266

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 29 augusti 2016 i ärende R 1248/2015-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden att ersätta klagandens rättegångskostnader i förfarandena vid tribunalen och överklagandenämnden.

Grund

- Åsidosättande av artiklarna 8.1 a och b, 42.2, 42.3, 75 och 76.1 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 14 november 2016 – Hanso Holding mot EUIPO (REAL)

(Mål T-798/16)

(2017/C 006/69)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Hanso Holding AS (Tomasjord, Norge) (ombud: advokaten M. Wirtz)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Unionsfigurmärke innehållande ordelementet "REAL" – Registreringsansökan nr 14 020 093

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 2 september 2016 i ärende R 2404/2015-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 7.1 b, 7.1 c och 7.3 i förordning nr 207/2009.

Tribunalens beslut av den 16 september 2016 – kommissionen mot CINAR

(Mål T-720/15) ⁽¹⁾

(2017/C 006/70)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på den andra avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 59, 15.2.2016.

Tribunalens beslut av den 16 september 2016 – ICA Laboratories m.fl. mot kommissionen

(Mål T-732/15) ⁽¹⁾

(2017/C 006/71)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 78, 29.2.2016.

RÄTTELSE**Rättelse till meddelandet i Europeiska unionens officiella tidning i mål T-698/16**

(Europeiska unionens officiella tidning C 441 av den 28 november 2016)

(2017/C 006/72)

Meddelandet i mål T-698/16 Trasta Komerbanka m.fl. mot ECB, ska ha följande lydelse:

”Talan väckt den 23 september 2016 – Trasta Komerbanka m.fl. mot ECB

(Mål T-698/16)

(2016/C 441/34)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Trasta Komerbanka AS (Riga, Lettland) och 6 andra (ombud: advokaterna O. Behrends, L. Feddern och M. Kirchner)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 11 juli 2016 att dra tillbaka Trasta Komerbanka AS:s banklicens, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan åberopar sökandena sju grunder.

1. Första grunden: ECB åsidosatte artikel 24 i SSM-förordningen⁽¹⁾, och närbesläktade bestämmelser i samband med granskningen av tidigare beslut av ECB:s administrativa omprövningsnämnd.
2. Andra grunden: ECB misslyckades med att undersöka och att noggrant och opartiskt utvärdera samtliga faktiska omständigheter vilka bland annat inbegrep att ECB inte på ett lämpligt sätt bemötte den omständigheten att de uppgifter och handlingar som den lokala tillsynsmyndigheten i Lettland hade lämnat var felaktiga.
3. Tredje grunden: ECB åsidosatte proportionalitetsprincipen genom att inte inse att det fanns alternativa åtgärder.
4. Fjärde grunden: ECB åsidosatte likabehandlingsprincipen.
5. Femte grunden: ECB åsidosatte artikel 19 och skäl 75 i SSM-förordningen och gjorde sig skyldig till maktmissbruk.
6. Sjätte grunden: ECB åsidosatte principen om berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.
7. Sjunde grunden: ECB åsidosatte processregler inklusive rätten att bli hörd, rätten till tillgång till handlingarna i ärendet och rätten till ett tillräckligt motiverat beslut, samt åsidosatte artikel 83.1 i ramförordningen om den gemensamma tillsynsmekanismen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).”

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV